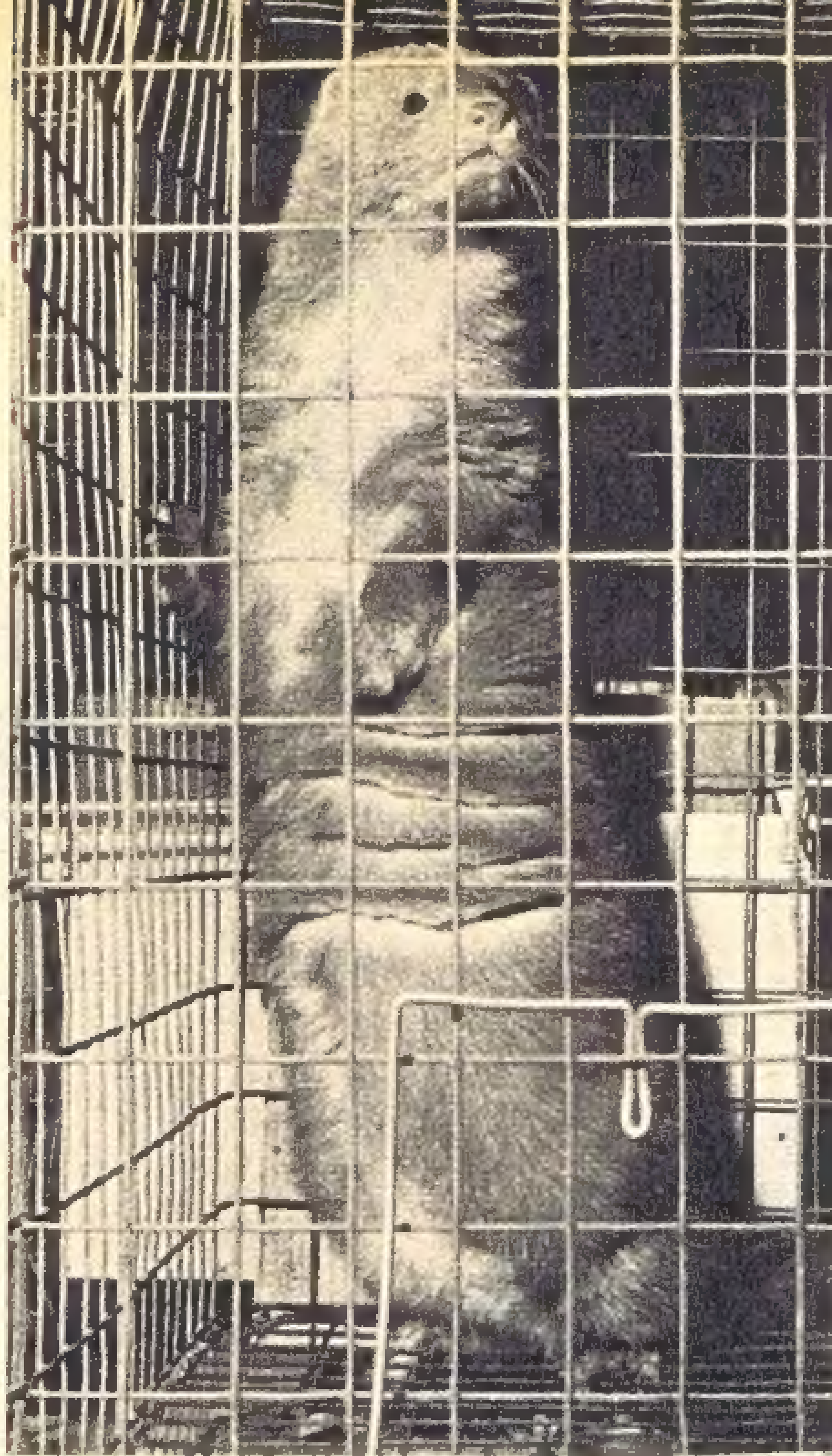

SJORS
van de Rebellenclub
31 JULI 1965
VERSCHIJNT
WEKELIJKS
Nr.
31
RCH
KEARON-

VRAGEN STAAT VRIJ

Kunt u mij iets vertellen over nertsen?
J. Mus, Herwijnen

Nertsen of moerasotters zijn zeer nauw verwant aan de bunzing. Ze leven vooral in het water, hebben een effen, donkerbruine, dichte en glanzende pels. De zomerpels is bijna even goed van kwaliteit als de winterpels. Er zijn verschillende soorten nertsen, bijvoorbeeld de Euraziatische soort of lutreola. Deze hoort thuis in Midden-Europa, maar is bijna geheel uitgeroeid. Het beestje lijkt veel op de Amerikaanse nerts, die mink of vignon heet; alleen heeft het geen witte bovenlip en is het wat groter. In de Sovjetunie kent men de zogenaamde „sibirica". De nertsen hebben tussen de tenen kleine zwemvliezen. Ze leven in moerassen, rietvelden enzovoort en graven hun holen in de oevers. Alle nertsen zijn goede zwemmers en kunnen heel lang onder water blijven. Hun voedsel bestaat voornamelijk uit kikkers, salamanders, forellen, waterratten en watervogels. Wanneer er een boerderij dicht in de buurt van een nertshol ligt, zijn de kippen en eenden ook niet veilig. In onze streken worden de laatste jaren veel nertsen gefokt op speciale fokkerijen. Hun pels brengt veel geld op.

Hoe en waarvan worden watten gemaakt?
A.H. Grondel, Zaandam

Watten worden vervaardigd van ruwe katoen óf van katoenafval van spinnerijen. De katoenvezels worden geheel of gedeeltelijk ontvet en daarna gebleekt. Dit ontvetten geschiedt met behulp van zeep en soda en het bleken gebeurt met chloor. Daarna worden de vezels uitgewassen, gekaard en gedroogd. Soms worden ze nog behandeld met natriumstearaat en zoutzuur om ze krakend te maken. De kwaliteit van watten wordt beoordeeld naar de zuiverheid, de vezellengte alsmede naar het wateropnemend vermogen.

Wanneer werd er voor het eerst gevoetbald?
Jan Arts, Volkel

Men weet niet, wanneer er precies voor het eerst werd gevoetbald, maar vast staat, dat in het jaar 1314 in Engeland voetbal werd gespeeld. Dit gebeurde echter zo ruw, dat koning Edward II het verbood. Het voetbalspel zoals wij het tegenwoordig kennen dateert van oktober 1863, toen de Engelse voetbalbond (Football Association) werd opgericht. Van Engeland uit heeft het voetbalspel zich over de hele wereld verbreid. Op het ogenblik wordt het in tweeëntachtig landen beoefend.

Wie was Orson Welles?
Janny Pronk, Beilen (Dr.)

Orson Welles, geboren op 6 mei 1915, is een beroemd acteur, regisseur en schrijver. Als vijftienjarige belandde Orson, die Amerikaan was, in Ierland en hij bleef er als toneelspeler werkzaam tot 1934. Toen keerde hij terug naar de Amerikaanse theaterwereld en werd in New York binnen een paar jaar de meest geruchtmakende toneelfiguur. Evenwel

was het niet de schouwburg, maar de radio, die hem in 1938 in één slag wereldberoemd maakte. Hij regisseerde toen een hoorspel, gemaakt naar het boek van H. G. Wells, „De oorlog der werelden". In dit hoorspel kwam een invasie van Marsbewoners op onze aarde voor en deze werd zo realistisch uitgebeeld, dat talloze mensen de stad New York uit vluchtten en men twaalf uur lang via de radio de mededeling moest uitzenden, dat het maar een hoorspel was geweest en geen werkelijkheid!

Behalve op het toneel, dat bij hem een heel belangrijke plaats inneemt, heeft Welles ook in vele films gespeeld. Op het eerste gezicht maakt hij een onsympathieke, norse indruk; in werkelijkheid is hij de vriendelijkheid zelf en stelt hij werkelijk belang in zijn medemensen.

DINKIE

DOOR

CAROL VOGES

OLD SHATTERHAND EN WINNETOU
DOOR DR. KARL MAY

EEN HALF UUR LATER KOMEN DE KRIJGERS VAN DE COMANCHEN IN ZICHT...

OEF! OLD SHATTERHAND! WIE HEEFT U BEVRIJD?

DAT HEB IK ZELF GEDAAN. ALS U AFSTIJGT, ZULLEN WIJ SAMEN DE VREDESPIJP ROKEN.

AANSTONDS ZAL ER EEN GROEP APACHENKRIJGERS VERSCHIJNEN. MAAR IK ZAL U BESCHERMEN EN DE APACHEN ZULLEN U NIET AANVALLEN!

STUUR UW KRIJGERS TERUG NAAR HET DORP EN ZET SAMEN MET MIJ EN DE APACHEN DE ACHTERVOLGING VAN SANTER VOORT.
IK VERTROUW OP HET WOORD VAN OLD SHATTERHAND. HIJ HEEFT MIJ NOOIT BELOGEN.

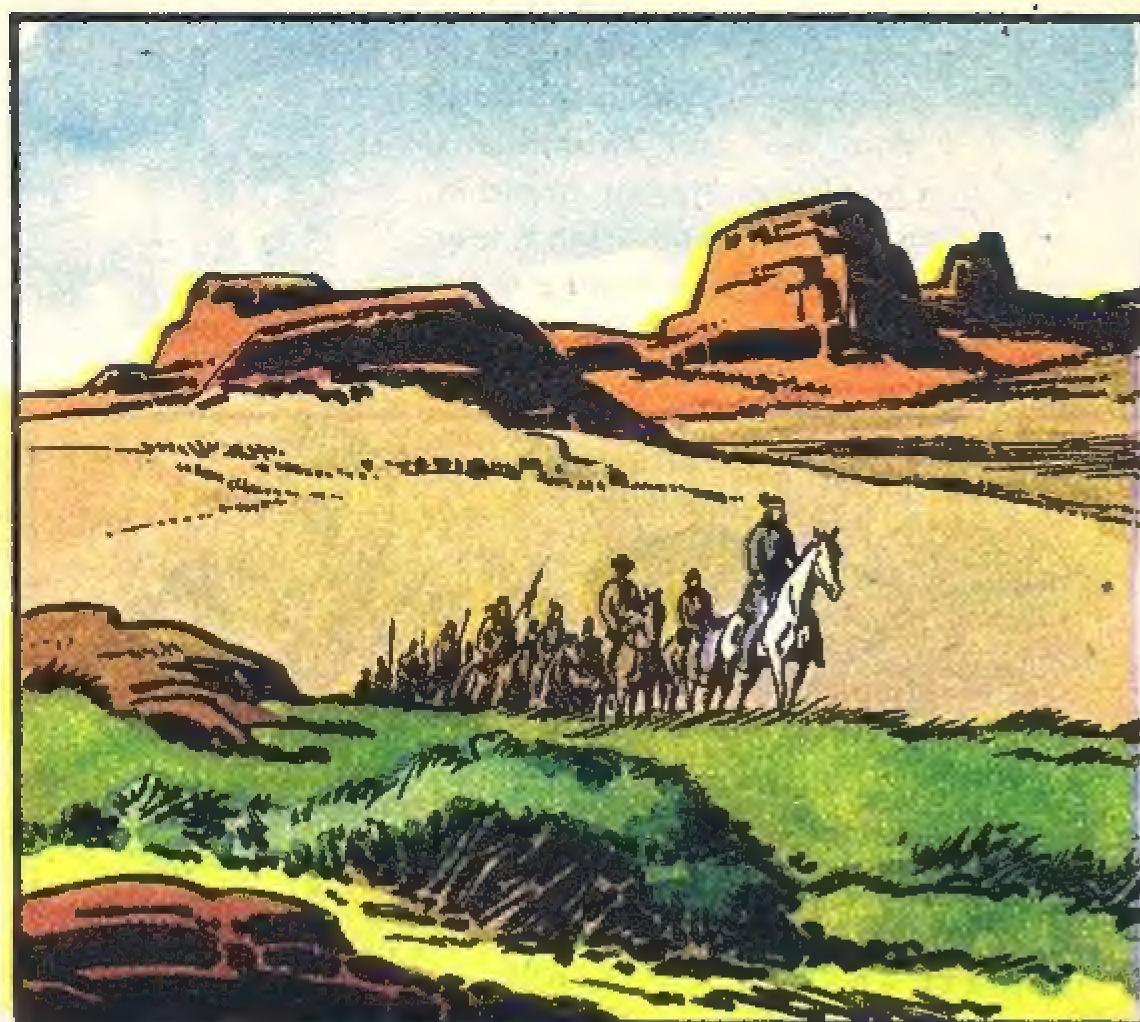

EVEN LATER VERSCHIJNEN DE APACHEN ONDER AANVOERING VAN HUN OPPERHOOFD TIL-LATA...

TIL-LATA IS BLIJ DAT HIJ OLD SHATTERHAND WEER ZIET!
OLD SHATTERHAND VERHEUGT ZICH OVER UW KOMST EN BENOEMT U TOT OPVOLGER VAN WINNETOU.

TIL-LATA HEEFT OLD SHATTERHAND DE VREDESPIJP ZIEN ROKEN MET DE AANVOERDER VAN ONZE VIJANDEN!
PIDA IS MIJN BESCHERMELING. WIJ ACHTERVOLGEN SANTER!

OEF!
HIJ HEEFT NIETS TE VREZEN. WIJ ZULLEN HEM BEHANDELEN ALS EEN GAST. MAAR ZODRA SANTER GE- PAKT IS, ZAL HIJ WEER ONZE VIJAND ZIJN. OEF!

DE MOORDENAAR VAN INTSHU-TSHUNA IS MISSCHIEN NOG IN UW DORP. LATEN WE VOORTMAKEN!
SANTER IN ONS DORP!

NA ENIGE TIJD RIJDEN ZE HET APACHENDORP BINNEN...

KRIJGERS DER APACHEN! OLD SHATTERHAND IS HIER! HAAST U OM HEM TE BEGROETEN!
ARRANZ -65.

VAN ALLE KANTEN KOMEN DE KRIJGERS NADERBIJ OM OLD SHATTERHAND VRAGEN TE STELLEN IN VERBAND MET DE DOOD VAN WINNETOU...

LATER ZAL IK AL UW VRAGEN BEANTWOORDEN. BRENG ME NU EERST NAAR DE OUDE INTA.

IS EEN BLEEKGEZICHT MIJN OUDE BROEDER INTA KOMEN BEZOEKEN?
JA, HIJ HEEFT MIJ GEVRAAGD WAAR ZICH DE BERENROTS BEVINDT!

RAADSELS ROND DE EDELWEISS-SCHOOL

Lydia is belaagd door een stel kwajongens, die haar met stenen gooiden. Samen met haar vriendinnen probeert ze de jongens weer op het goede pad te krijgen. . .

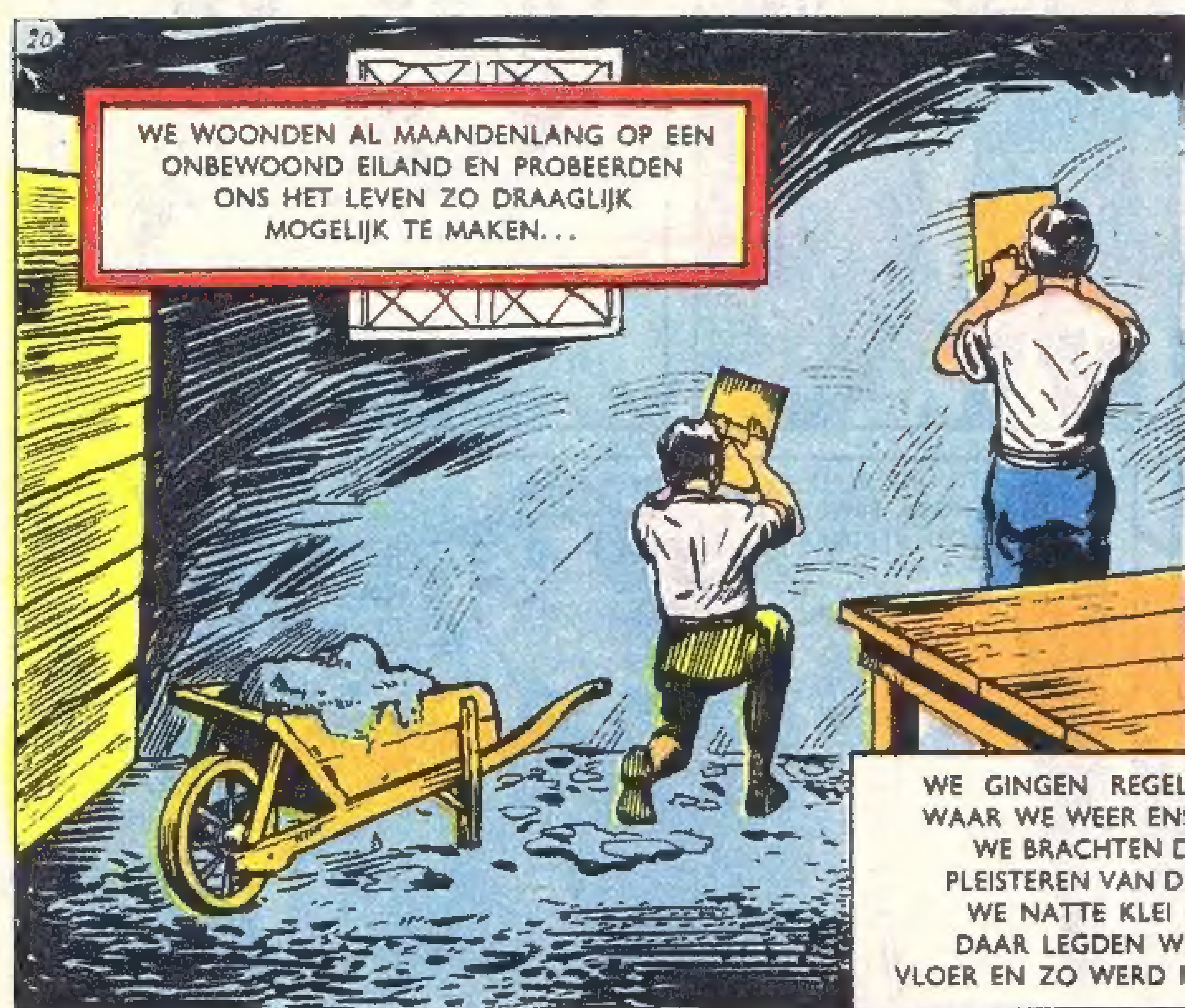

WAAR HEBBEN DE JONGENS HET OVER EN WAAR BRENGEN ZE ONZE VRIENDINNEN HEEN?

DE SCHIPBREUKELINGEN

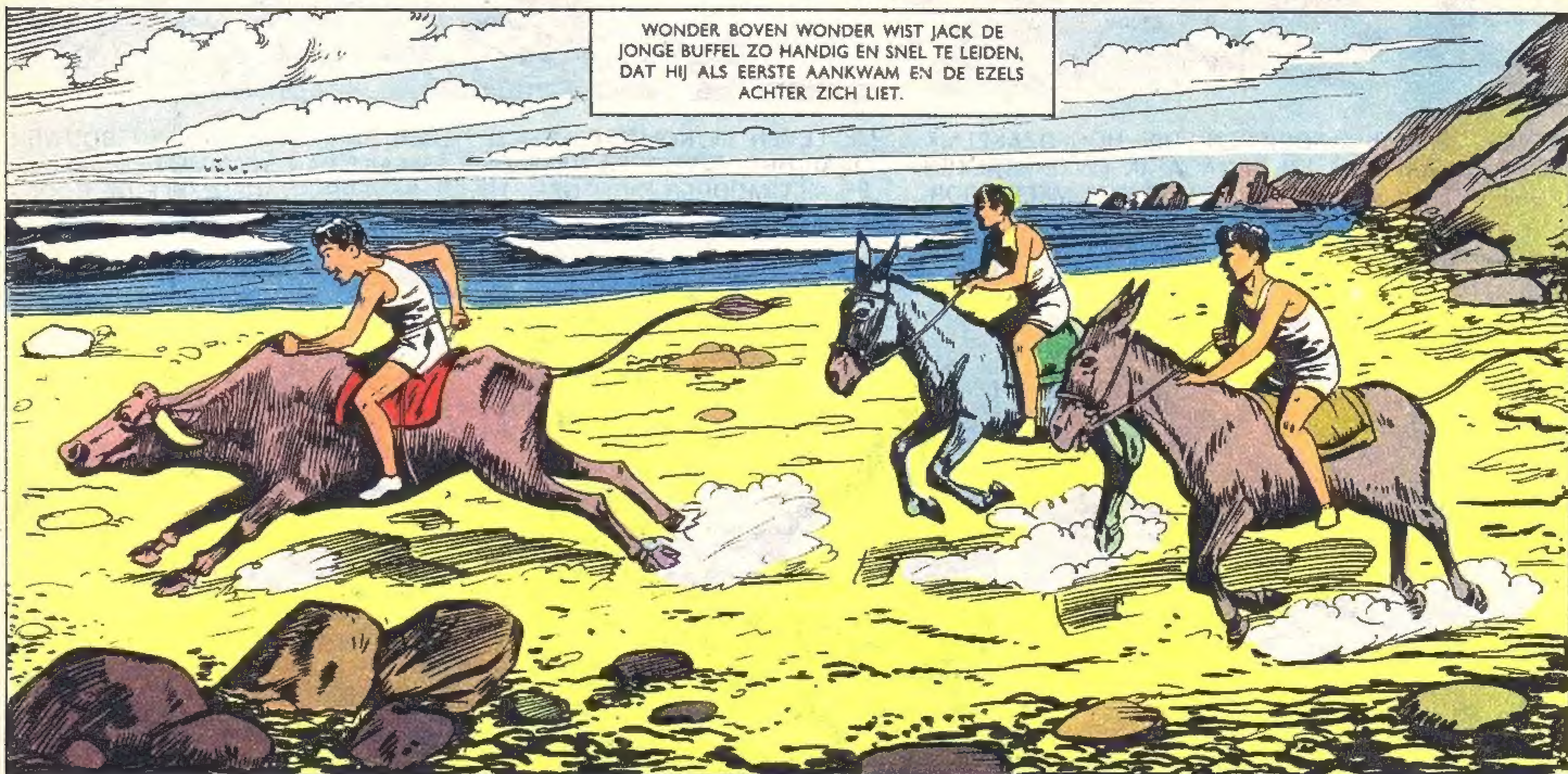

DE VOLGENDE WEDSTRIJD BESTOND UIT HARDLOPEN HEEN EN TERUG NAAR HET VALKENEST, WAAR IK OP TAFEL EEN MES HAD NEERGELEGD, DAT ZE MIJ MOESTEN OVERHANDIGEN.

DITMAAL WAS ERNEST DE WINNAAR. JACK, DE JONGSTE, HAD AL GAUW OPGEGEVEN, MAAR HIJ KWAM TERUG MET DE BUFFEL EN DE EZELS.
HET HARDLOPEN KON IK NIET WINNEN, MAAR LATEN WE NU EEN WEDSTRIJD MET DE DIEREN HOUDEN!

WONDER BOVEN WONDER WIST JACK DE JONGE BUFFEL ZO HANDIG EN SNEL TE LEIDEN, DAT HIJ ALS EERSTE AANKWAM EN DE EZELS ACHTER ZICH LIET.

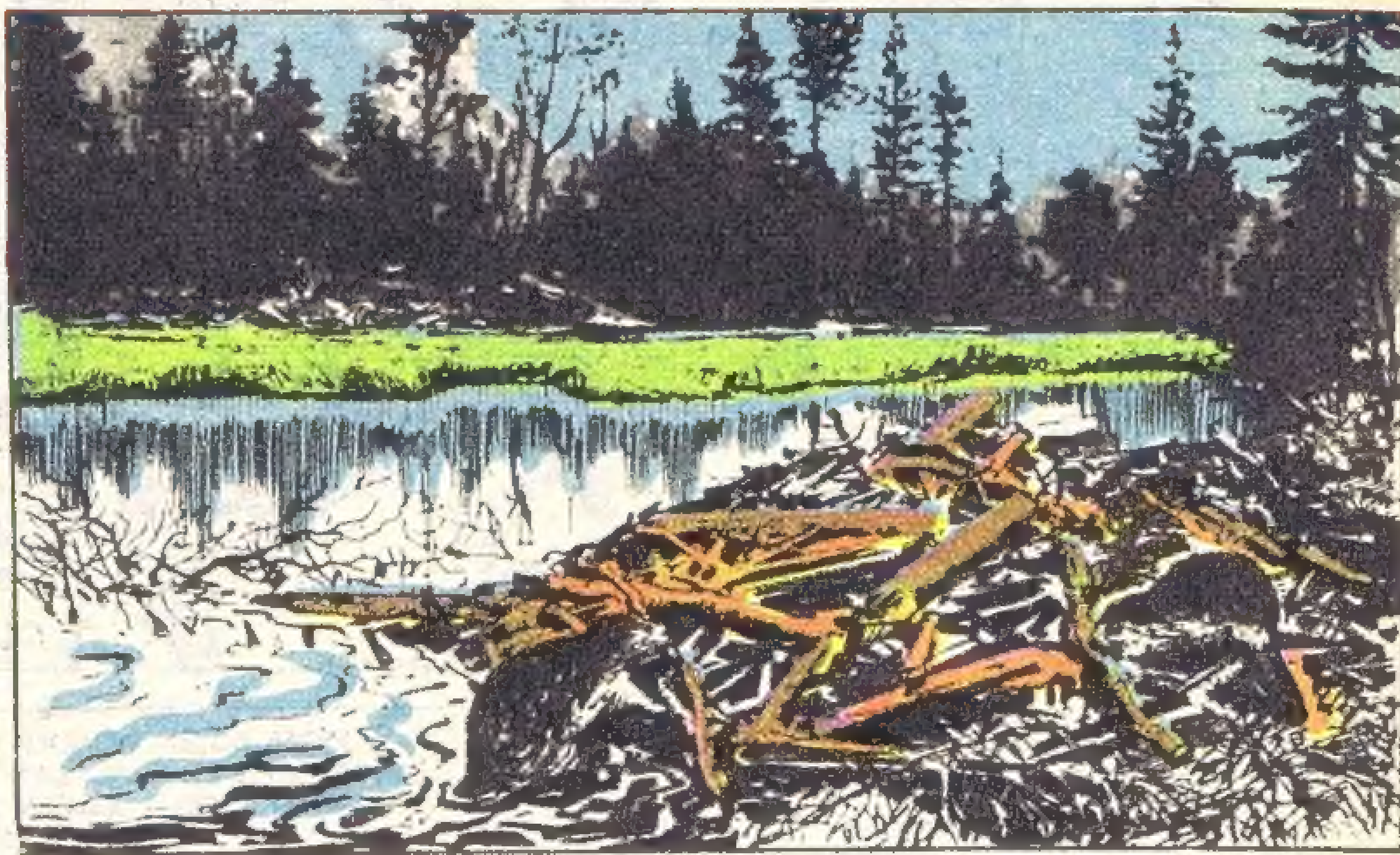

BIJ DE WEDSTRIJD IN HET GOOIEN MET DE LASSO BLEEK, DAT DE JONGENS HIER NOG NIET GOED MEE OVERWEG KONDEN.
ZWEMMEN DAARENTEGEN GING PRIMA. DE LEEFTIJD VAN JACK IN AANMERKING GENOMEN DEDEN ZE NIET VOOR ELKAAR ONDER.

TOEN WE HET HELE REPERTOIRE AFGEWERKT HADDEN, ZORGDE MIJN VROUW VOOR DE PRIJSUITREIKING. NADAT DE JONGENS IEDER EEN PASSENDE BELONING HADDEN GEKREGEN, GAF IK HAAR EEN MOOIE NAAIDOOS.
HOE KOMT U AAN AL DIE MOOIE SPULLEN, VADER?
UIT DE HUT VAN DE KAPITEIN!
ZULLEN WE RUILEN? JIJ MIJN GOUDEN HORLOGE EN IK JOUW JACHTMES?
NIKS HOOR!
H. ROTGANS
ZO EINDIGDE HET FEEST TER GELEGENHEID VAN HET FEIT, DAT WE PRECIES EEN JAAR GELEDEN OP HET EILAND GELAND WAREN.

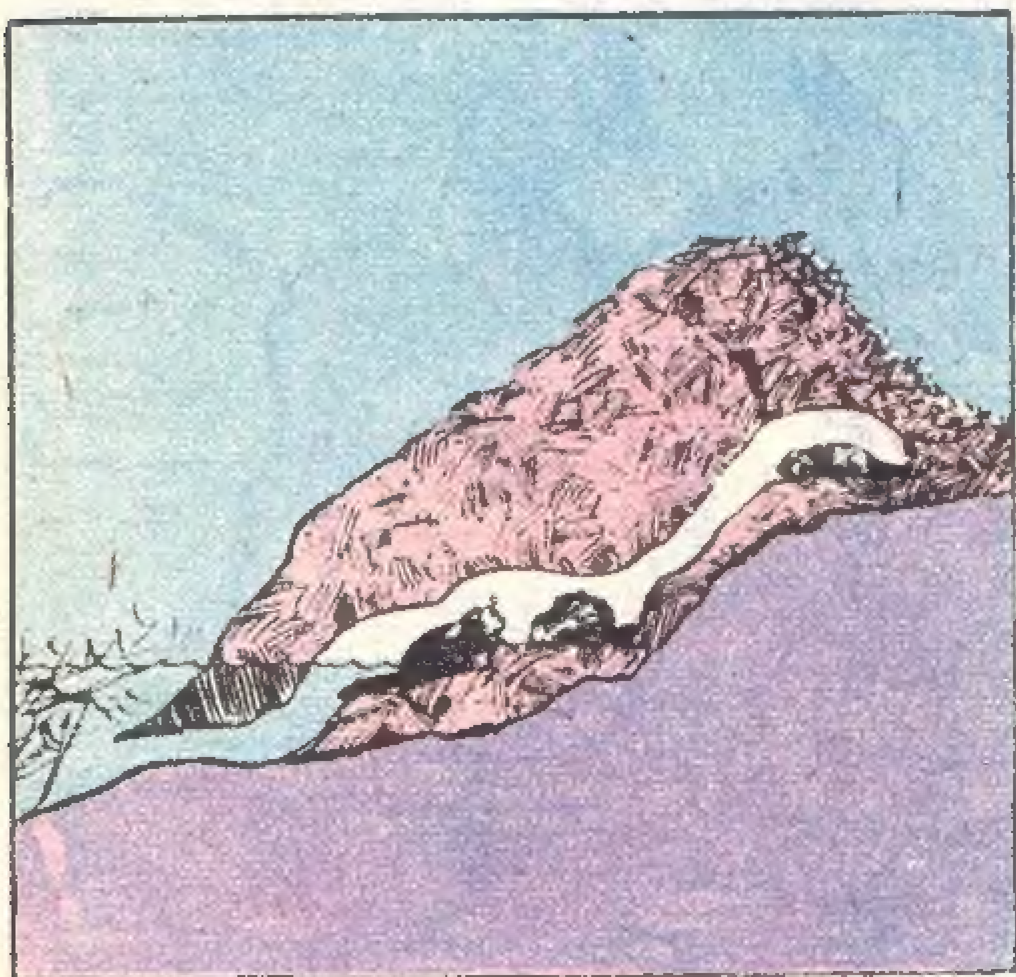
DIEREN in de natuur

BEVERS ZIJN KNAAGDIEREN, DIE HOOFDZAKELIJK LEVEN IN AMERIKA EN CANADA. IN ONZE STREKEN KOMEN ZE AL SEDERT LANGE TIJD NIET MEER VOOR.

ZE LEVEN IN KOLONIES BIJ RIVIEREN EN MOERASSEN EN BOUWEN DAAR HUN HUTTEN EN DAMMEN, GEMAAKT VAN STAMMEN EN TAKKEN EN MET MODDER DICHTGEMETSELD. BEVERS KNAGEN ZELF DE BOOMSTAMMEN OM DIE ZE VOOR DE BOUW NODIG HEBBEN.

HIER ZIE JE ZO'N BEVERHUT IN DOORSNEE GETEKEND. DUIDELIJK ZIJN DE INGANG (ONDER WATER) EN HET VERBLIJF VAN DE DIEREN ZICHTBAAR.

BEVERS LEVEN VAN TAKKEN, SCHORS EN BLADEREN. IN TIJDEN VAN VOORSPOED LEGGEN ZE EEN VOORRAAD AAN VOOR NOODGEVALLEN.

DE DAMMEN VAN DE BEVERS DIENEN TOT BESCHERMING VAN DE HUTTEN EN TOT REGELING VAN DE WATERSTAND DAARIN.

IN SOMMIGE STREKEN VAN CANADA EN AMERIKA HEBBEN DEZE BEVERDAMMEN AL MEER DAN EENS FLINKE OVERSTROMINGEN VEROORZAAKT.

'S WINTERS REGELEN DE BEVERS DE WATERSTAND ZO DAT ER TUSSEN HET IJS EN HET WATEROPPERVLAK RUIMTE ONTSTAAT. NU KUNNEN ZE ZICH VRIJELIJK ONDER HET IJS BEWEGEN. DE HONGERIGE VOS HEEFT ER GEEN IDEE VAN WAT ER ZICH ONDER HET IJS AFSPEELT.

MUG en MIK

ZEG, ZOU JIJ NIET EENS EEN POOSJE RIJDEN?

GEEN TIJD! IK WIL DE EERSTE PRIJS BIJ DE FOTOWEDSTRIJD WINNEN!

HEE, MUG, RIJ EENS WAT DICHTER NAAR DE RACEBAAN. DAN KAN IK HET BETER ZIEN!

BAH, IK HEB NOG NIET ÉÉN FOTO KUNNEN MAKEN!

ZIT NIET TE MOPPEREN EN DOE WAT IK ZEG!

O, GOED, HOOR!

HELLUP!

ZO, IK HEB IN ELK GEVAL EEN MOOI PLAATJE!

RaAr maar waar...

Toussaint l'Ouverture was een Westindische slaaf, die op 30 mei 1746 geboren werd op een plantage in Haïti. Tegen het einde van de achttiende eeuw raakte de negerbevolking van Haïti in verzet tegen de regering van de Fransen en men deed een beroep op Toussaint om het verzet te leiden. Hij kreeg de bijnaam l'Ouverture, omdat hij er als eerste in slaagde een bres (opening) te maken in de gelederen van de vijand. Hij bleek een geboren leider te zijn en in 1797 benoemden de Franse republikeinen hem tot gouverneur van het eiland Haïti.

De eer de snelste kapper ter wereld te zijn komt toe aan een zekere meneer Elijah Beardsworth. In het jaar 1889 schoor hij zeventig mannen in precies zesendertig minuten!

Een rijke Fransman uit de negentiende eeuw leed aan slapeloosheid. Om dit probleem op te lossen kocht hij een bed, dat speciaal op zijn verzoek was uitgerust met een ingebouwde speeldoos. Zodra de man op de matras ging liggen, weerklonk zachte muziek, die hem in slaap wiegde.

In Afrika leeft een spin die zijn prooi vangt met behulp van een lasso. Insektenkundigen noemen het dier *cladomelea*. Deze spin weeft een paar draden tussen twee takjes, gaat aan deze trapeze hangen en produceert dan een andere draad, die recht naar beneden komt te hangen. Op het uiteinde van deze draad bevindt zich een kleverige stof. Vervolgens zwaait de spin deze draad heen en weer als een lasso totdat het een of andere nietsvermoedende insekt er zich door laat vangen.

De minst bekende taal ter wereld is Silbo, de taal van de inboorlingen op het eiland Gomera, een van de Canarische eilanden. Het vreemde aan deze taal is, dat het geen spreektaal, maar een fluittaal is. De inboorlingen, die voor het merendeel ook het Spaans machtig zijn, hebben deze fluittaal ontwikkeld vanwege de bijzonder slechte verbindingen op het rotsachtige eiland. Wanneer ze elkaar iets willen meedelen, hoeven ze niet helemaal naar elkaar toe te gaan, maar kunnen ze elkaar over een afstand bereiken door middel van fluitsignalen.

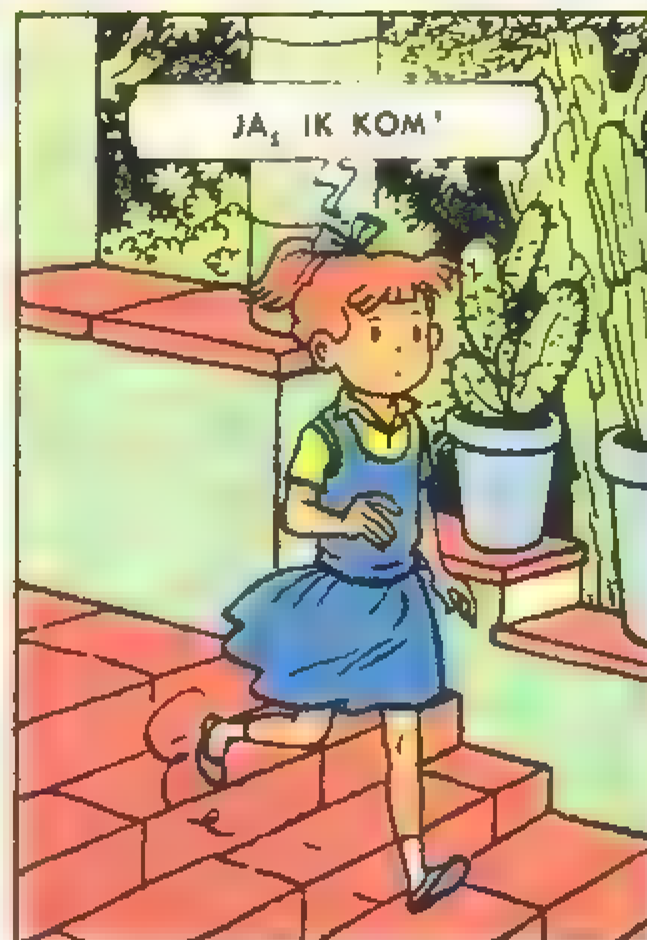
Het duurste kledingstuk dat ooit is gemaakt, was bestemd voor Maria de Medici, eens koningin van Frankrijk. Op het gewaad waren drieduizend diamantjes aangebracht en negenendertigduizend parels. Hoewel het gewaad ongeveer drie miljoen pond sterling, omgerekend in hedendaagse munt, kostte, heeft de koningin het maar één keer gedragen en wel ter gelegenheid van de doop van haar zoon op 6 september 1606.

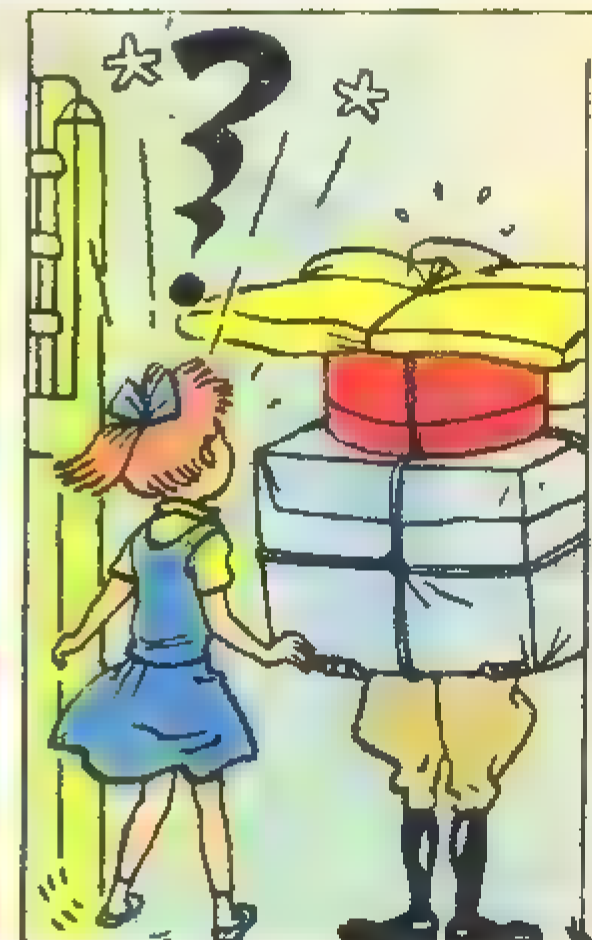
Avontuur in de

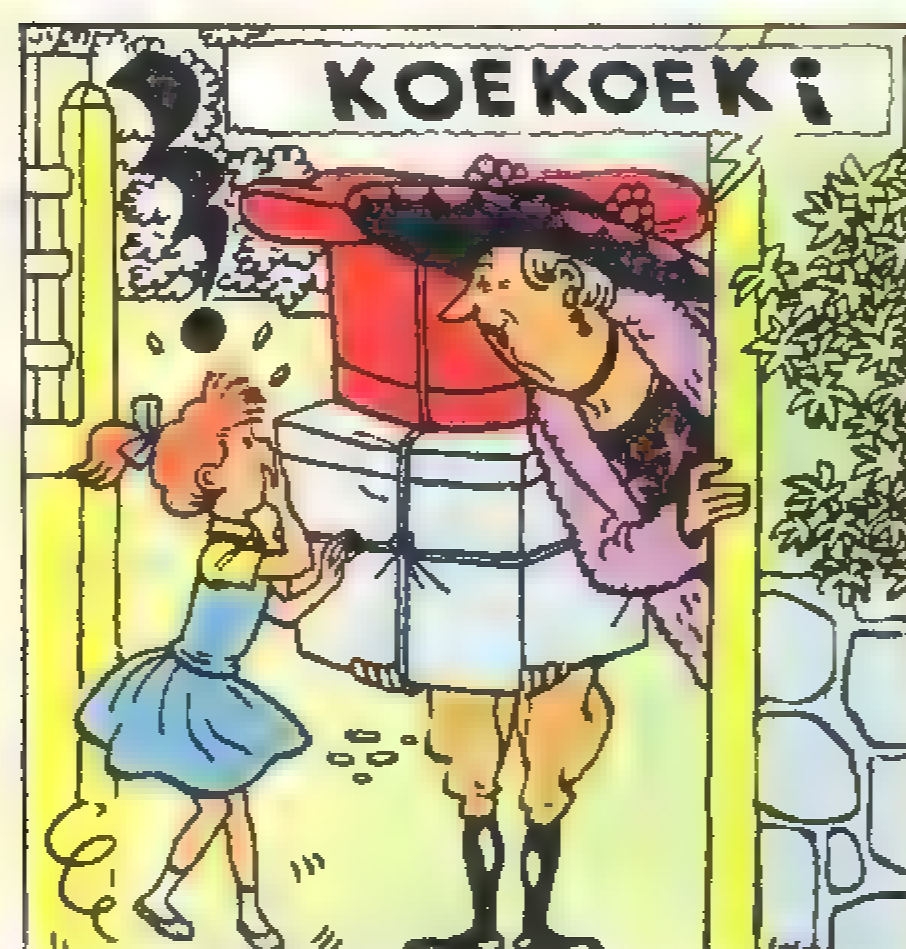

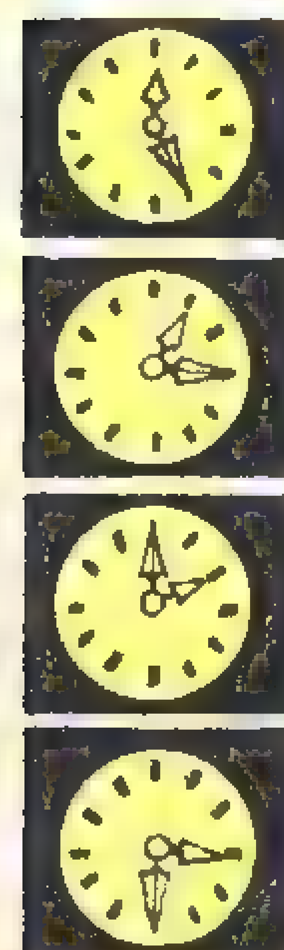

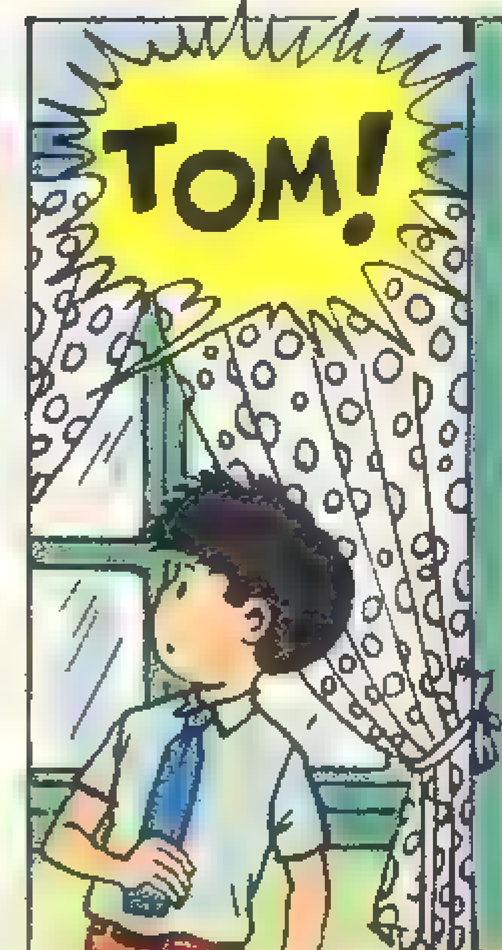

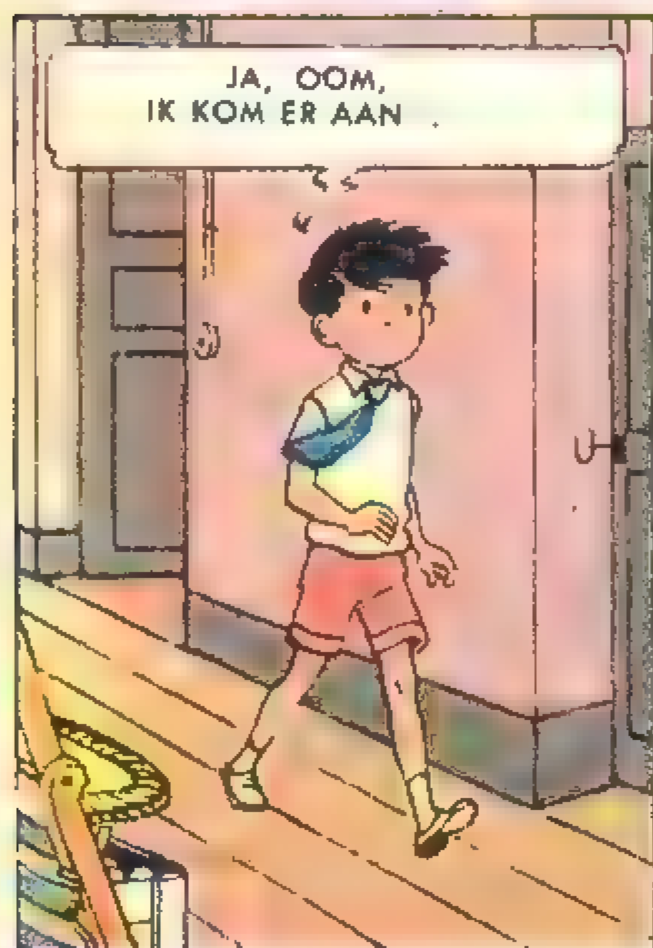

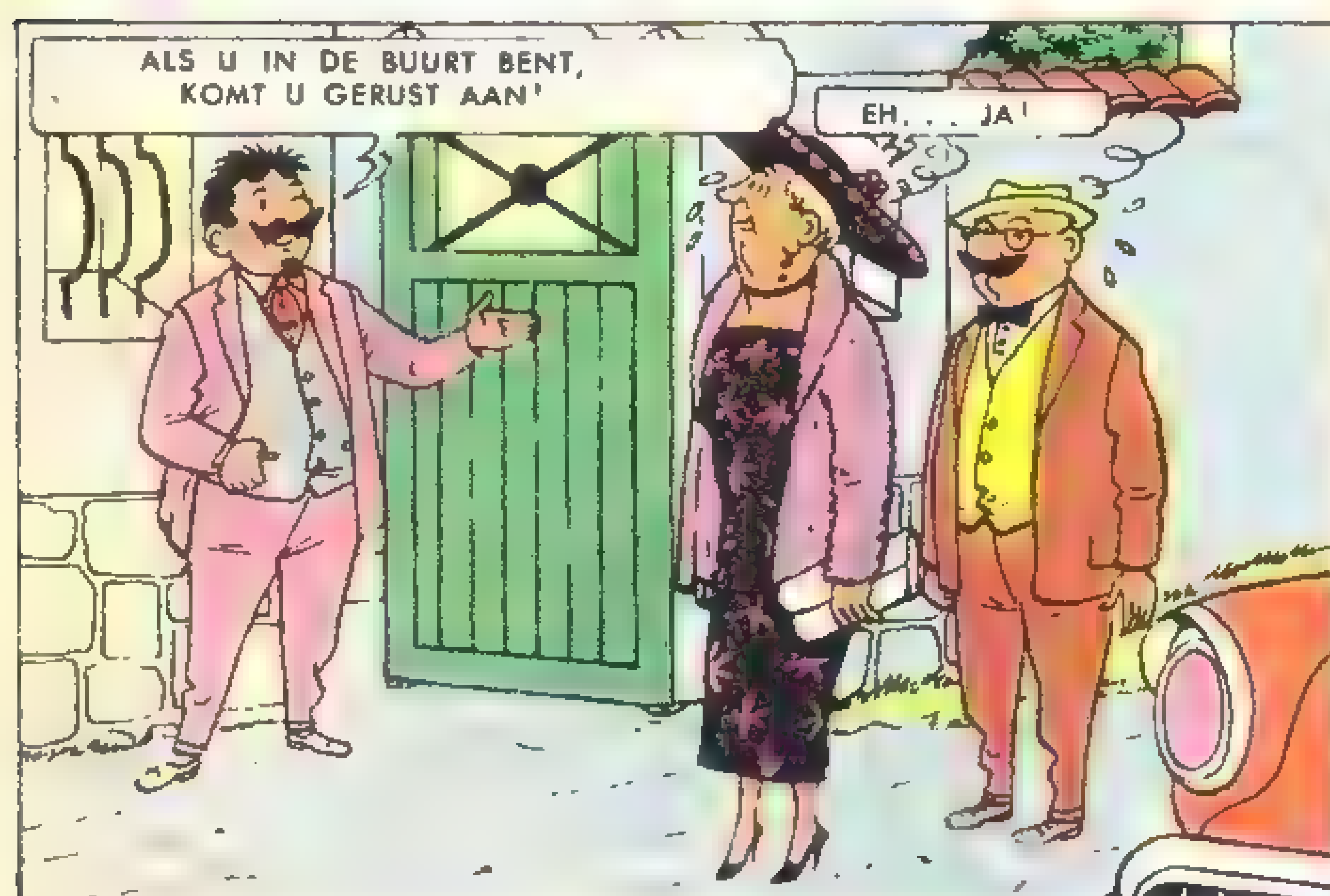
PYRENEEËN

Onderweg van de Geitenrots naar Laran hebben onze vrienden barones en baron van Papoel ontmoet...

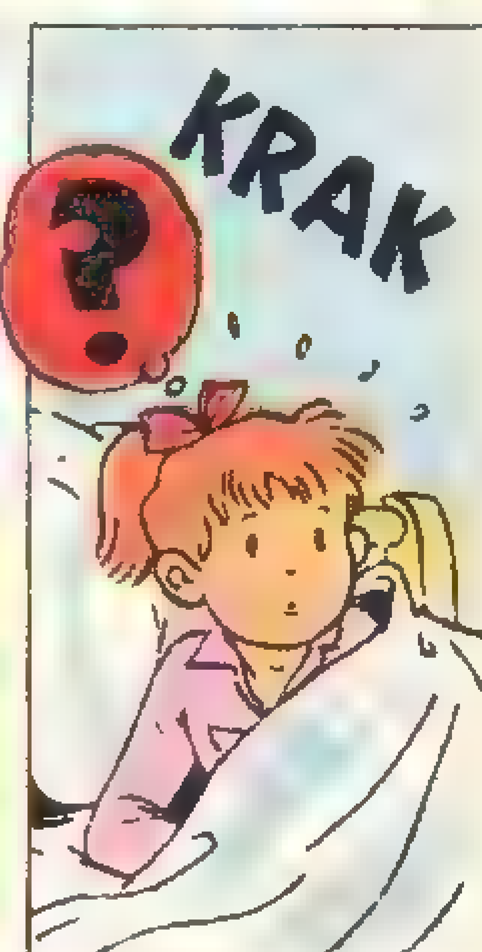

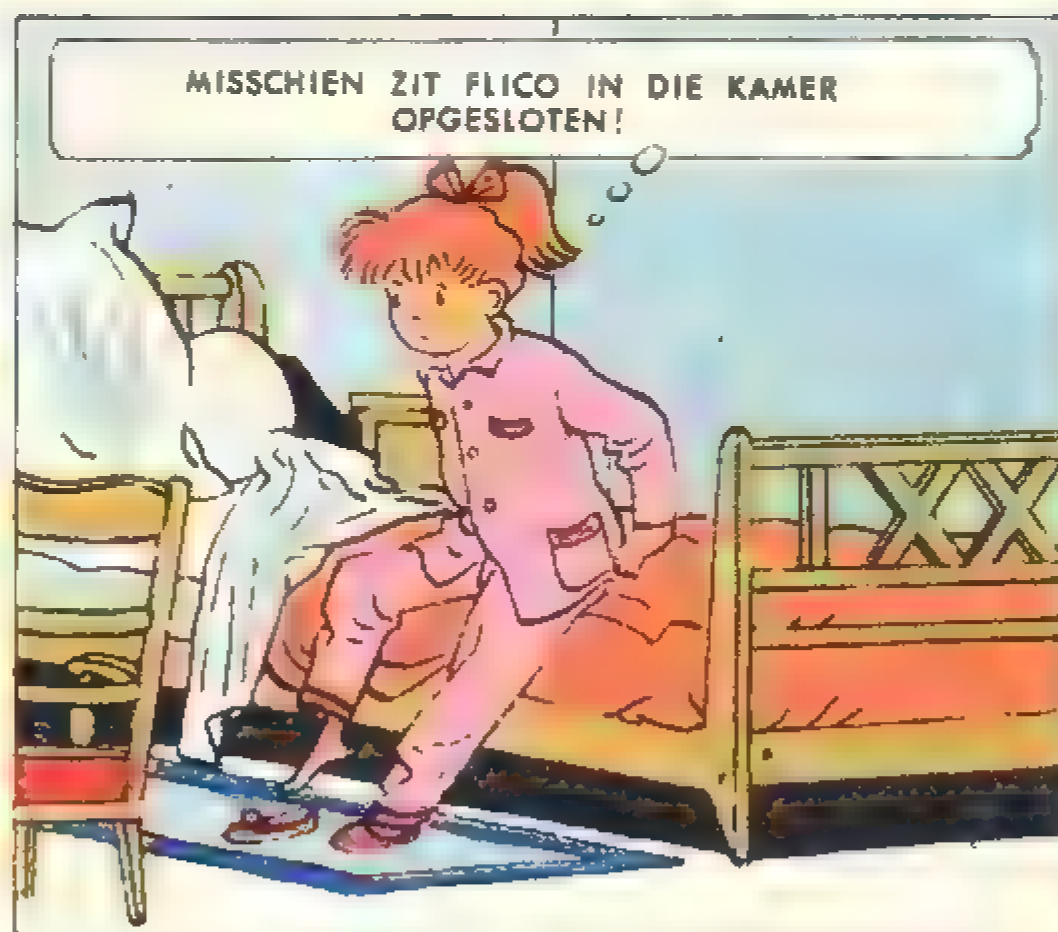

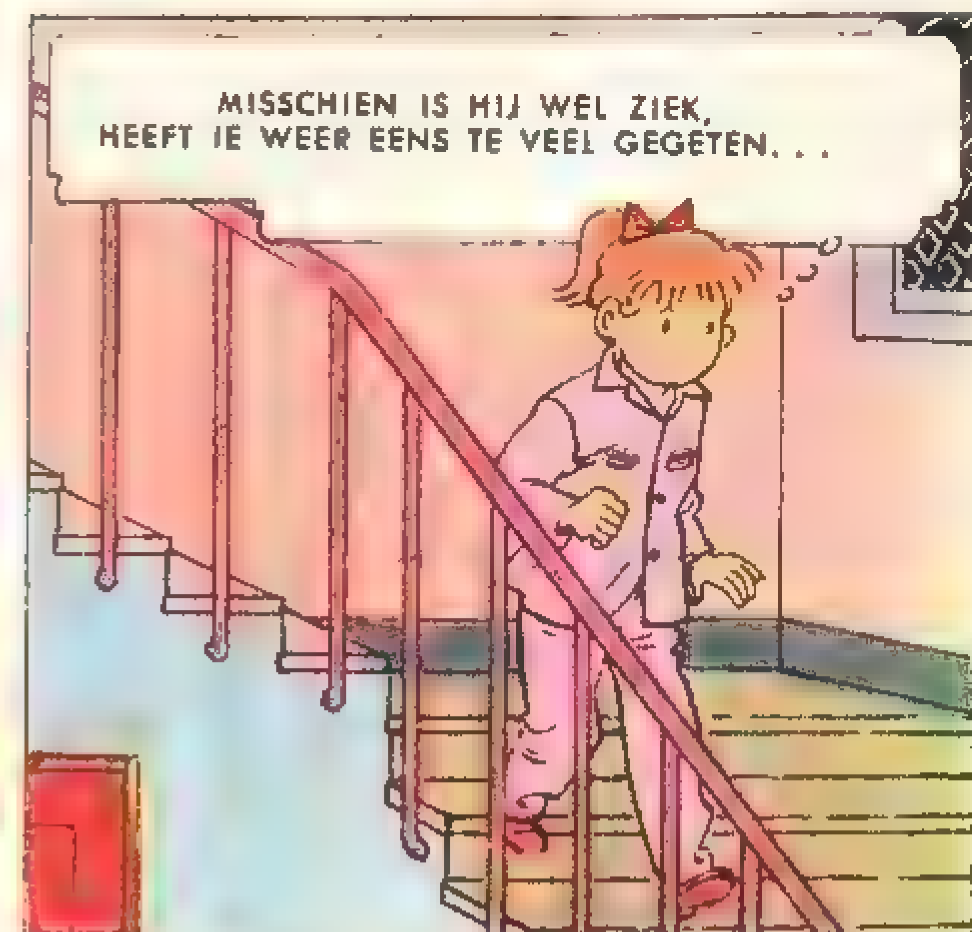

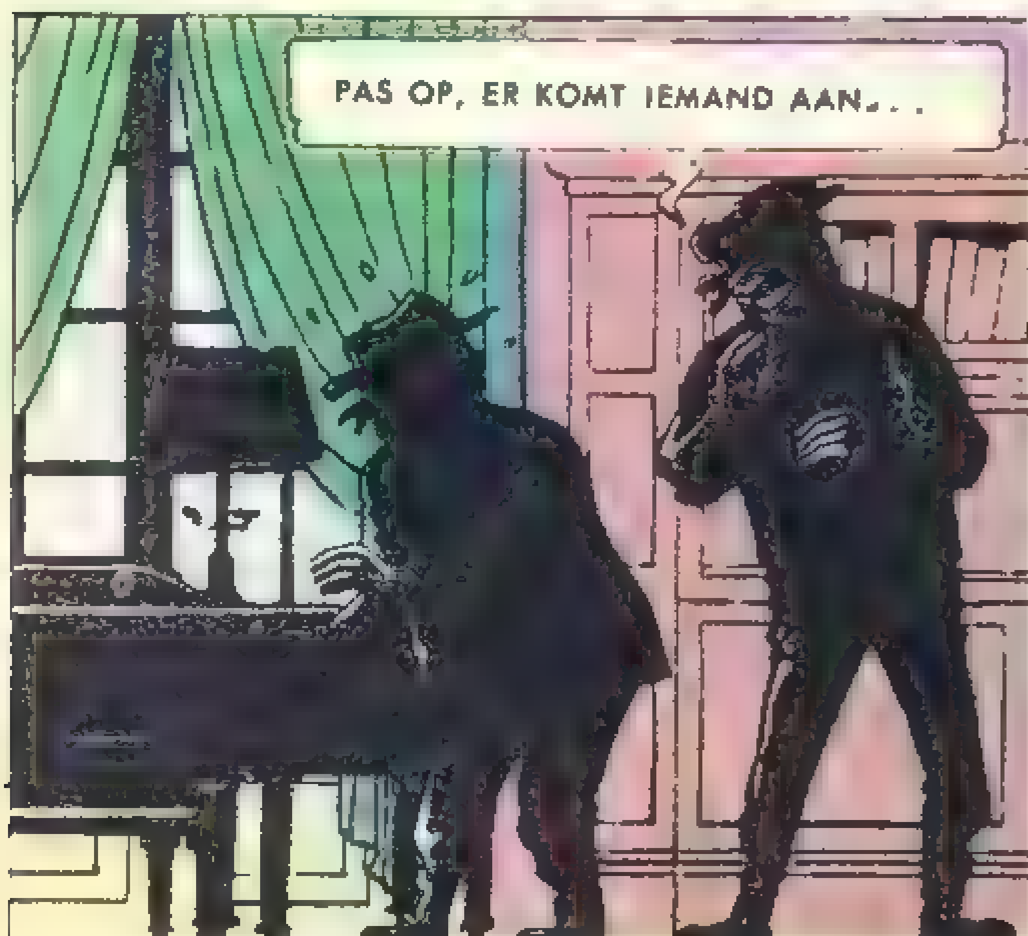

Billie Turf

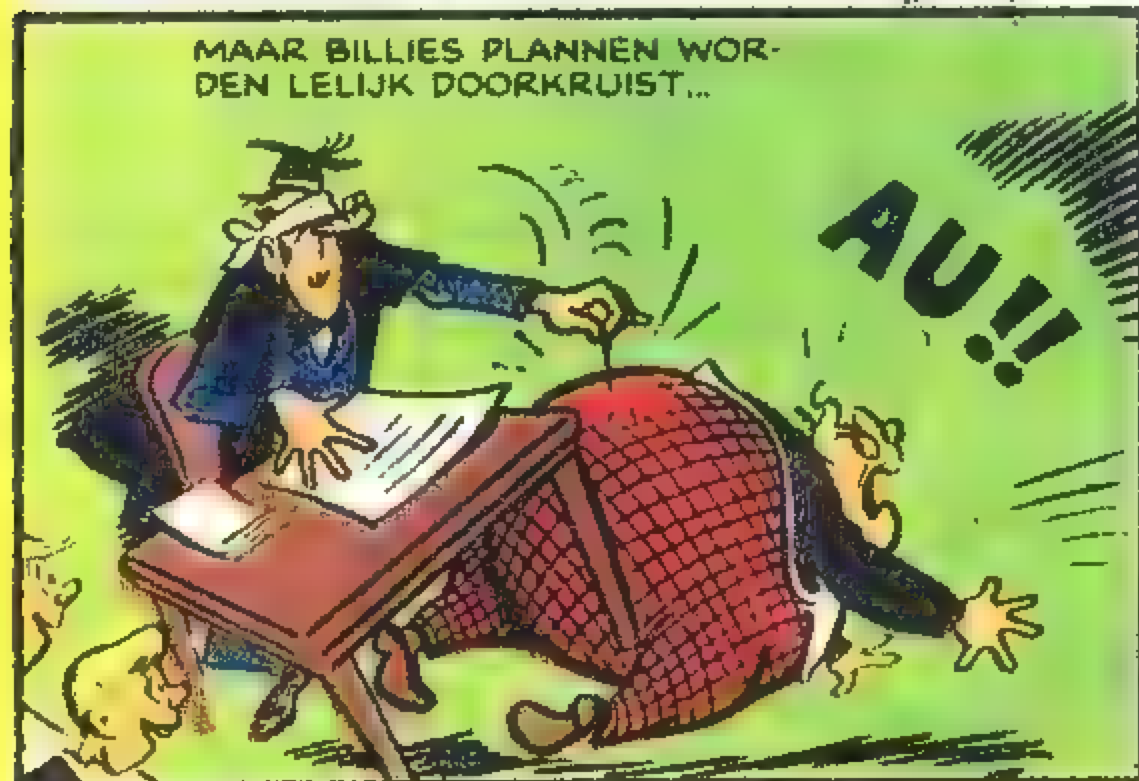
het dikste studentje ter wereld

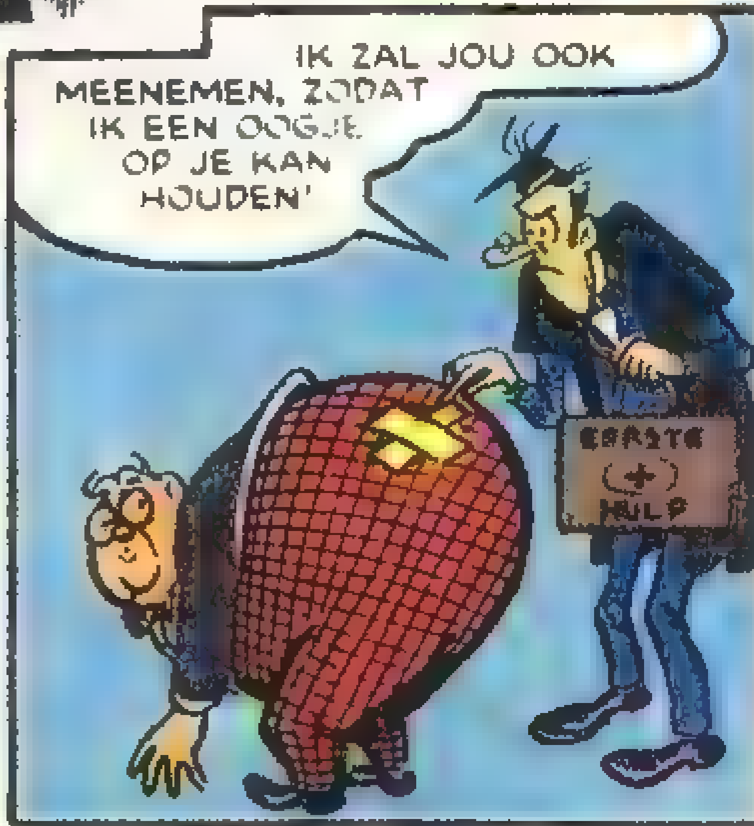
BILLIE HEEFT GEEN INTERESSE IN BEKERS. ALLEEN IN BEKERS WAAR HIJ UIT KAN DRINKEN...

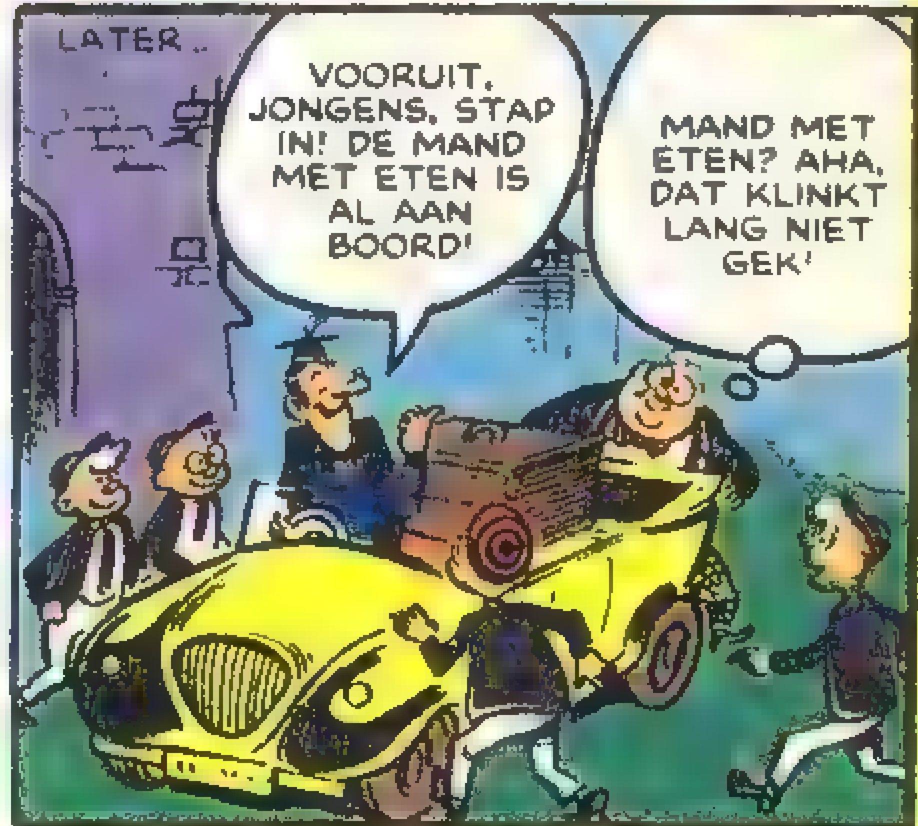

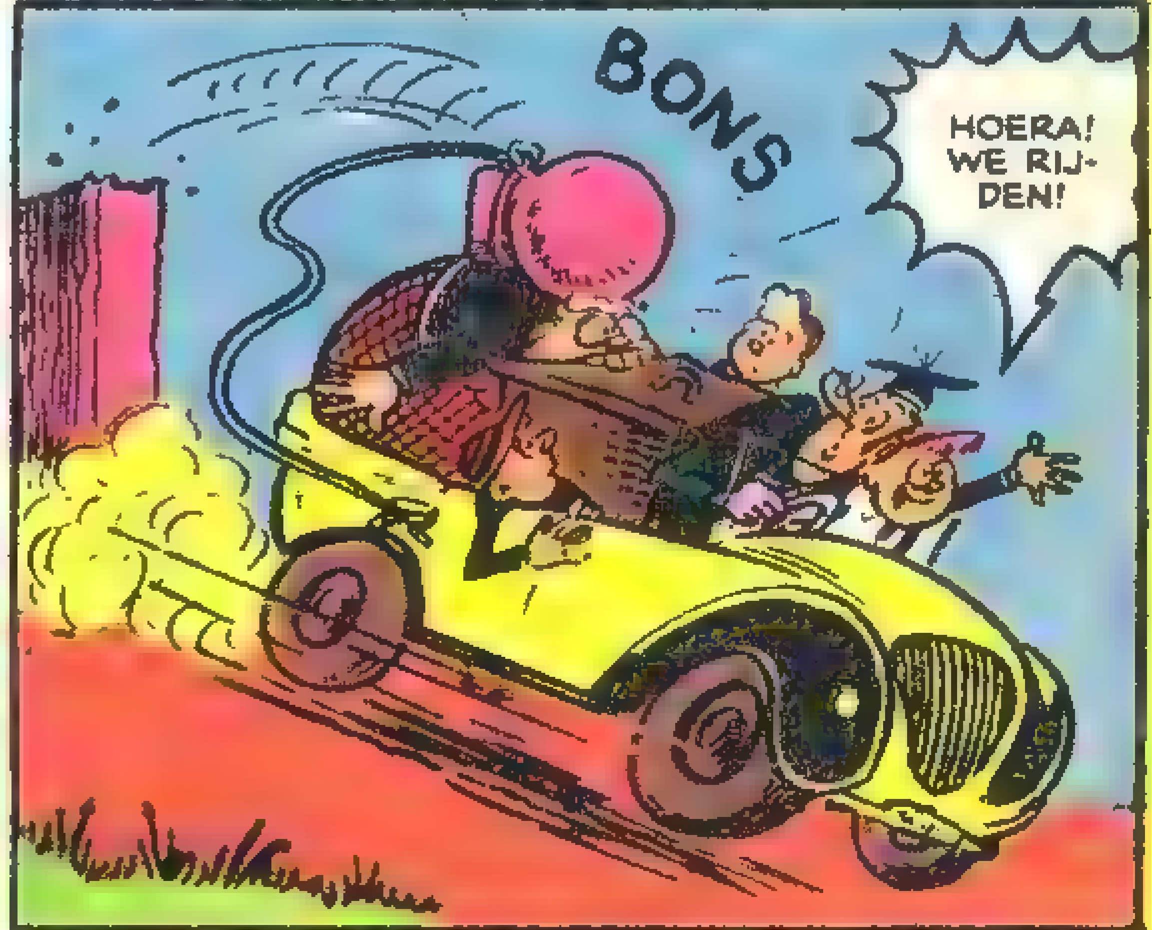

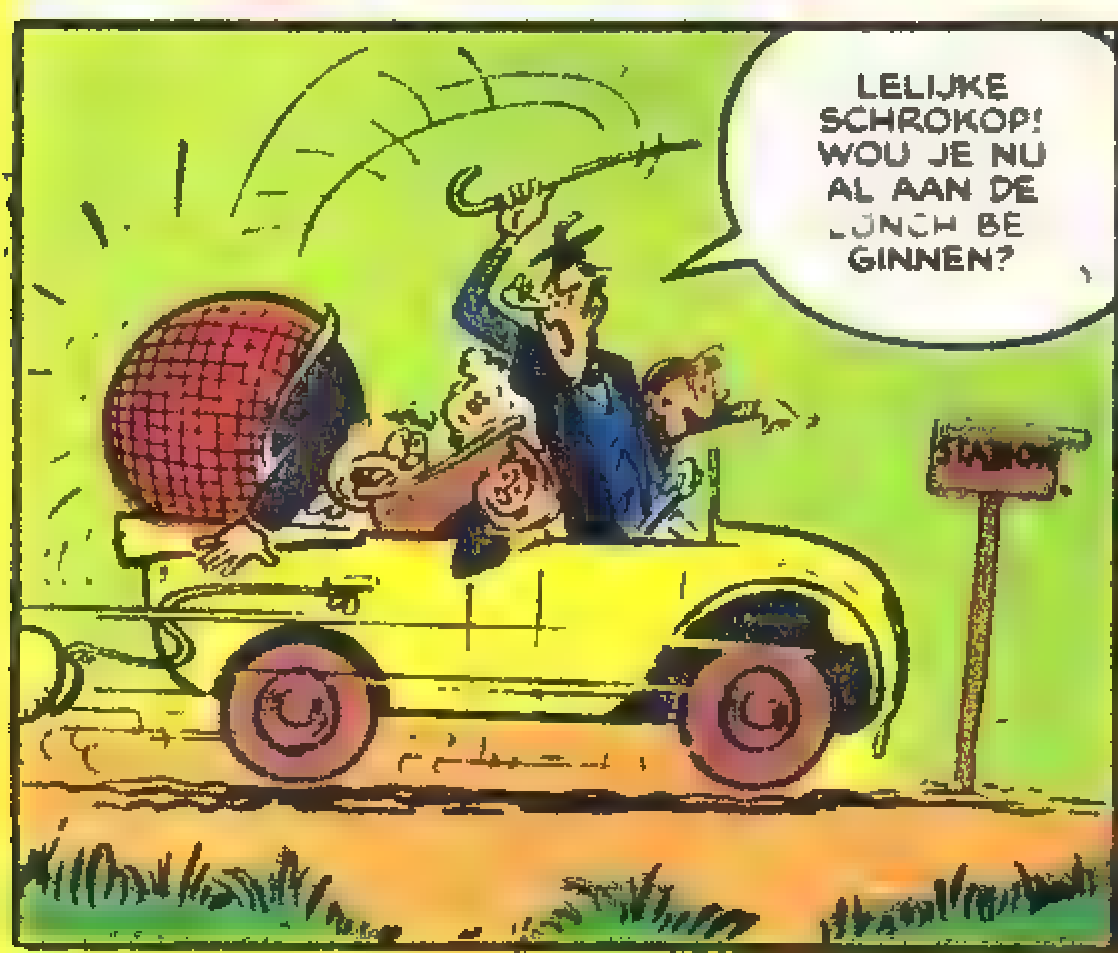

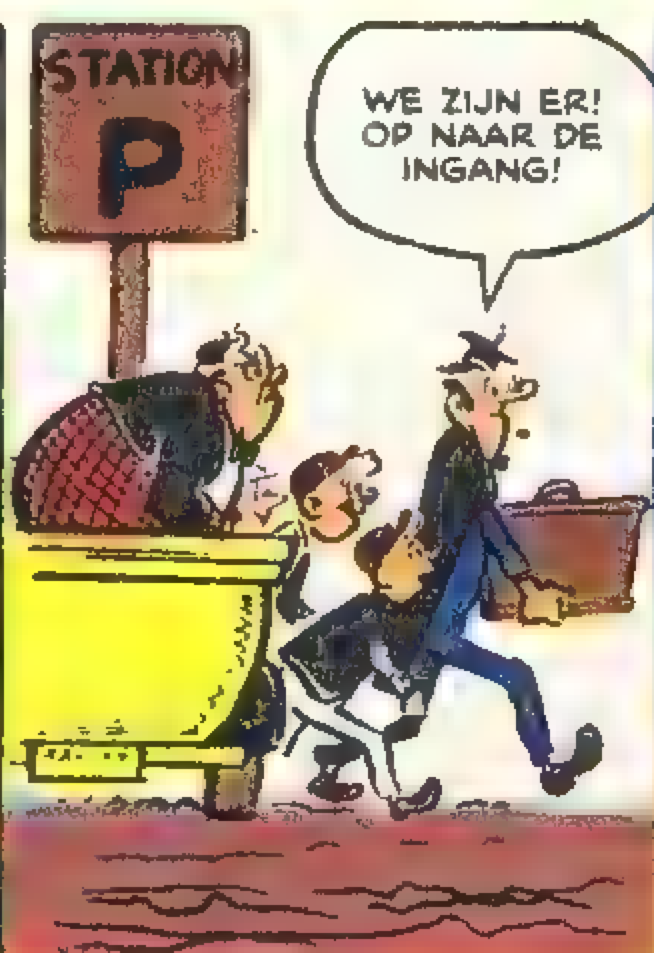

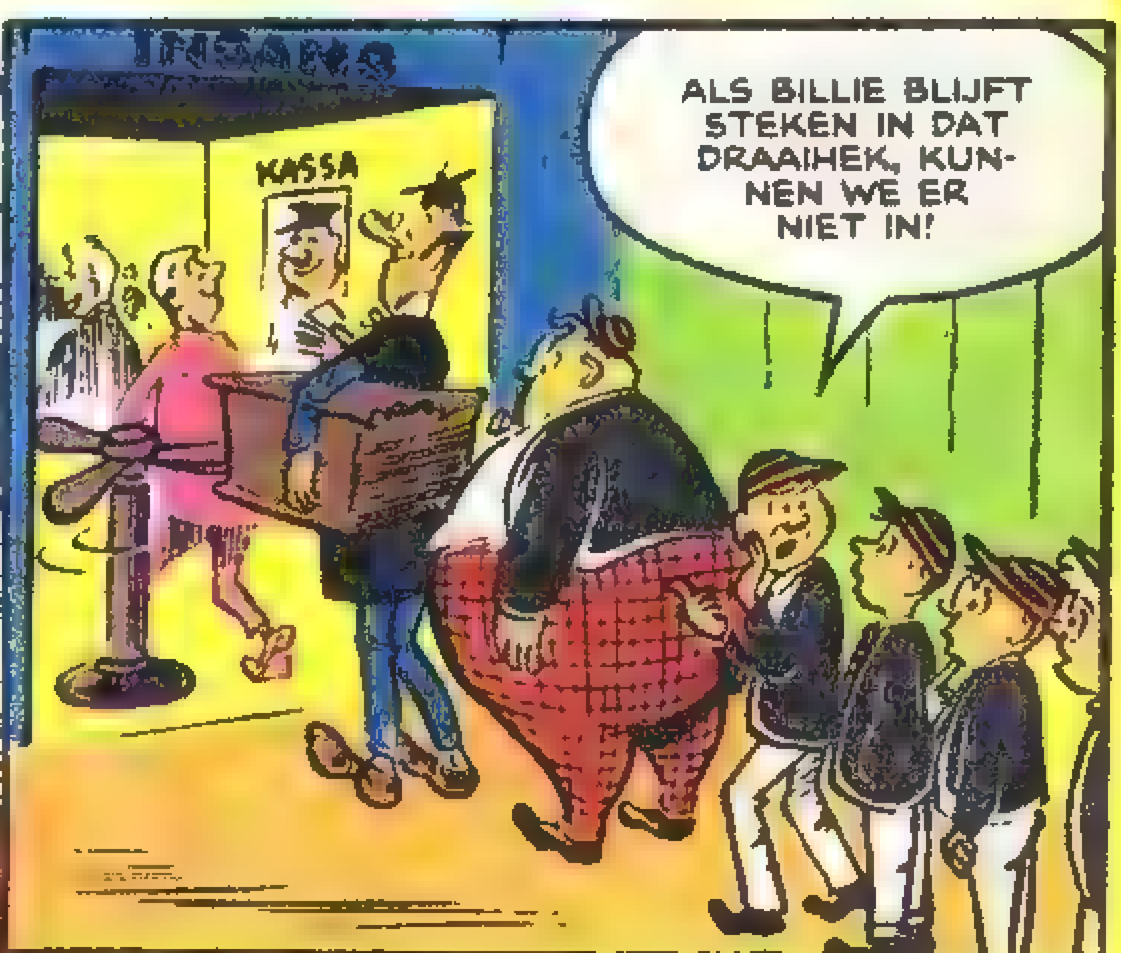

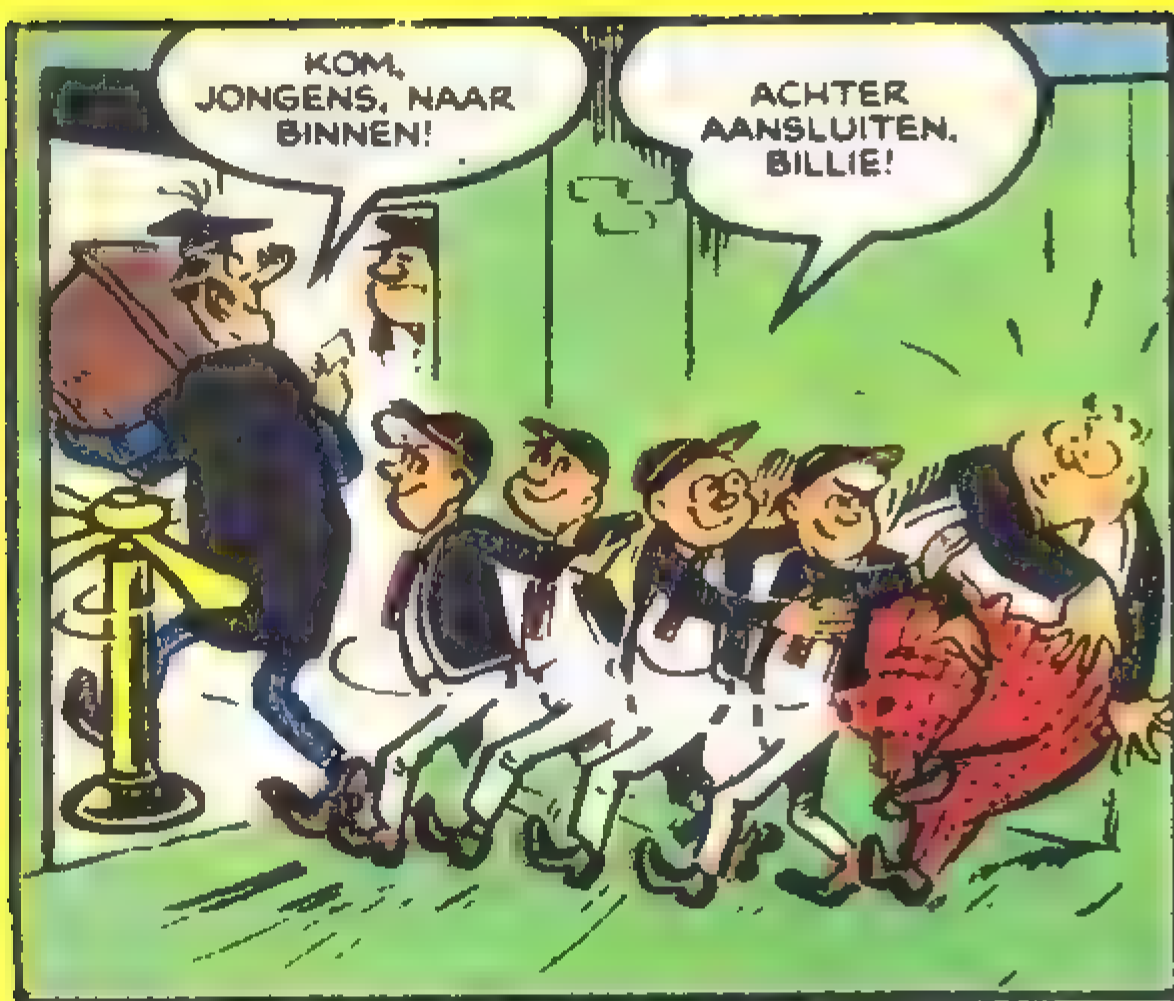

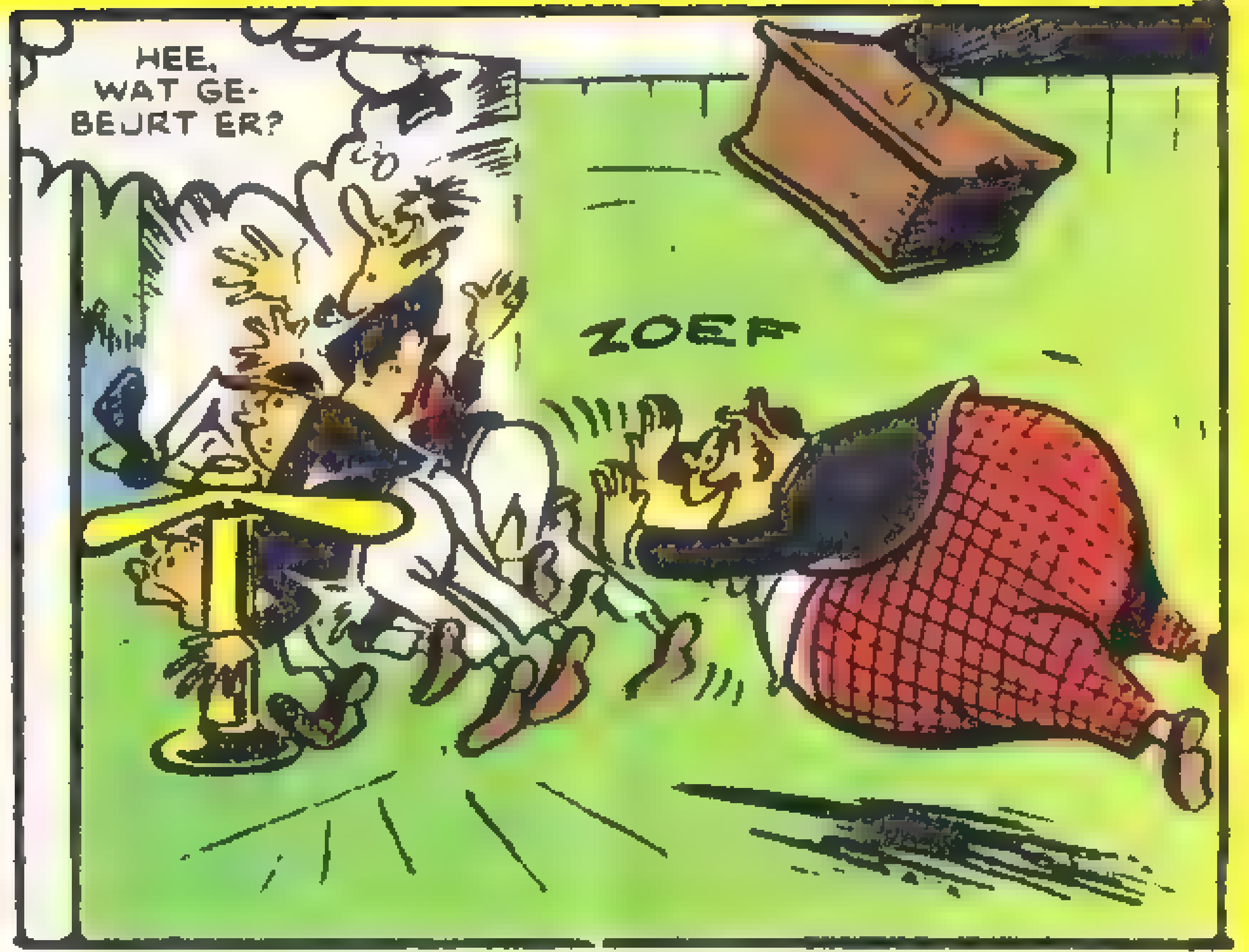
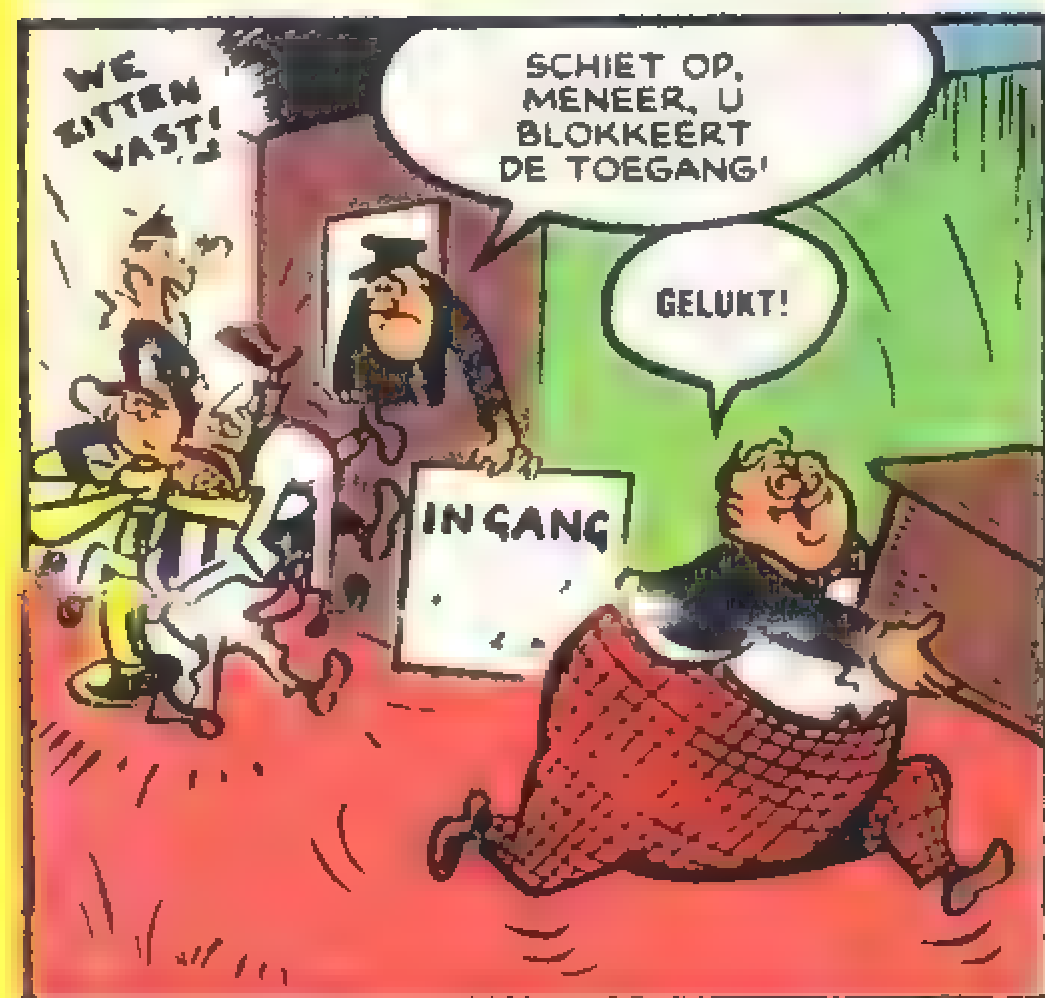

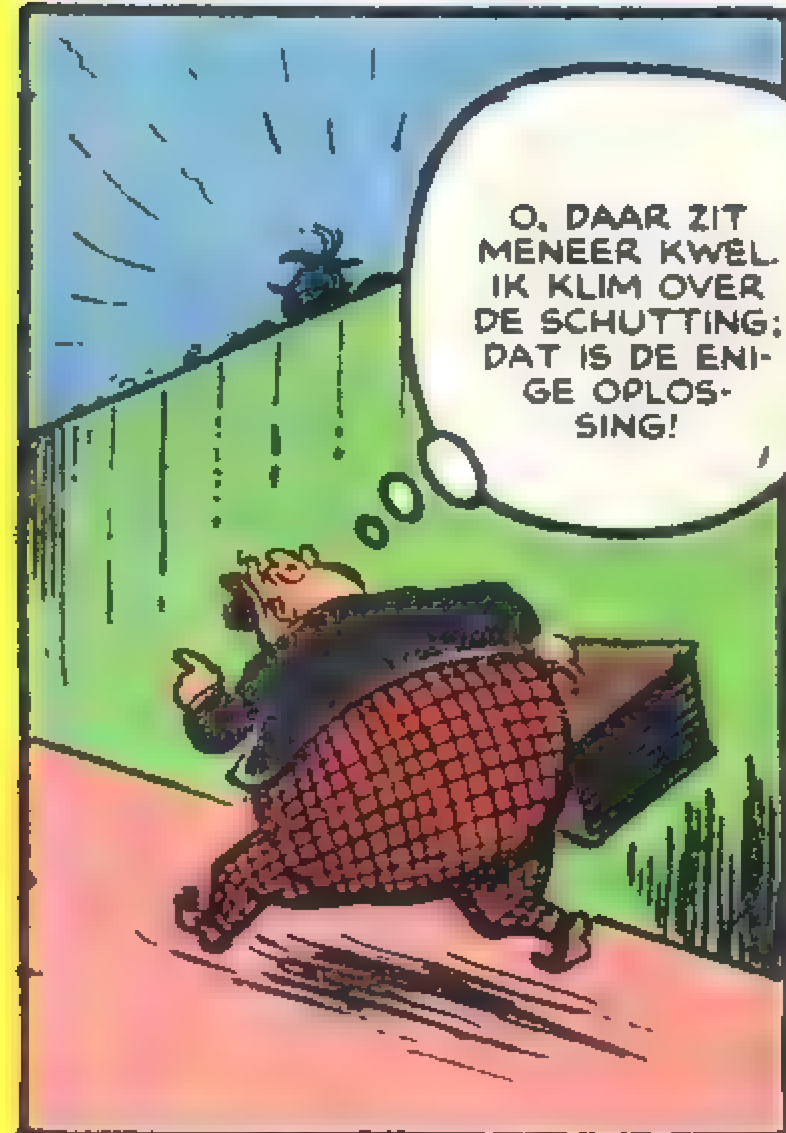
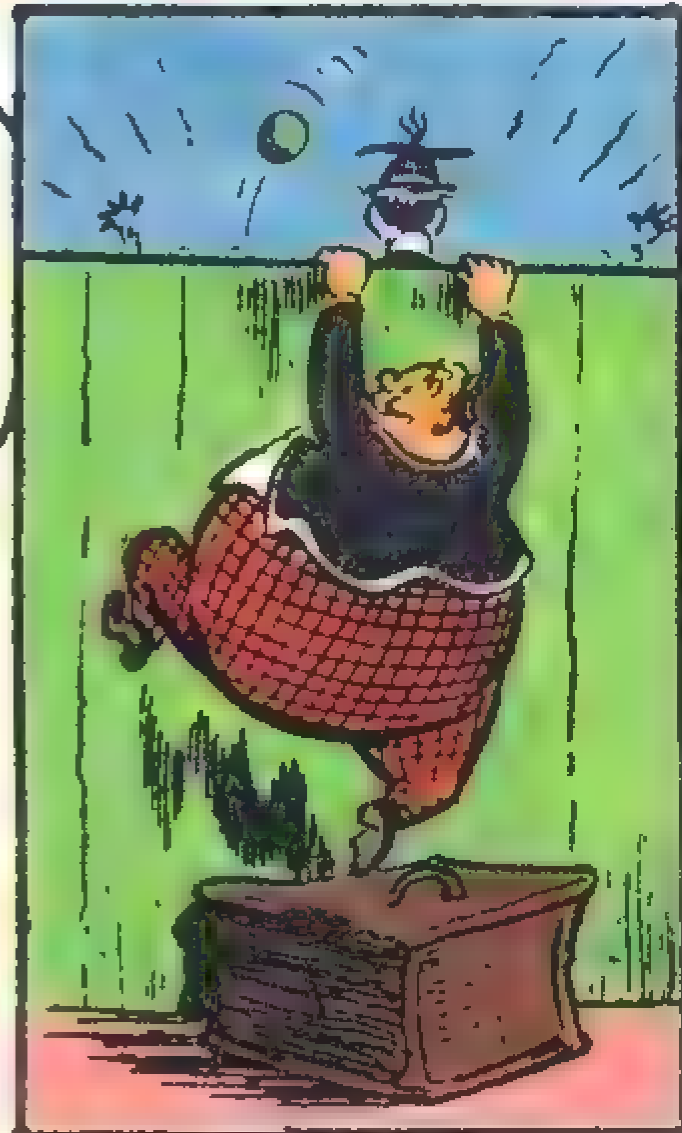
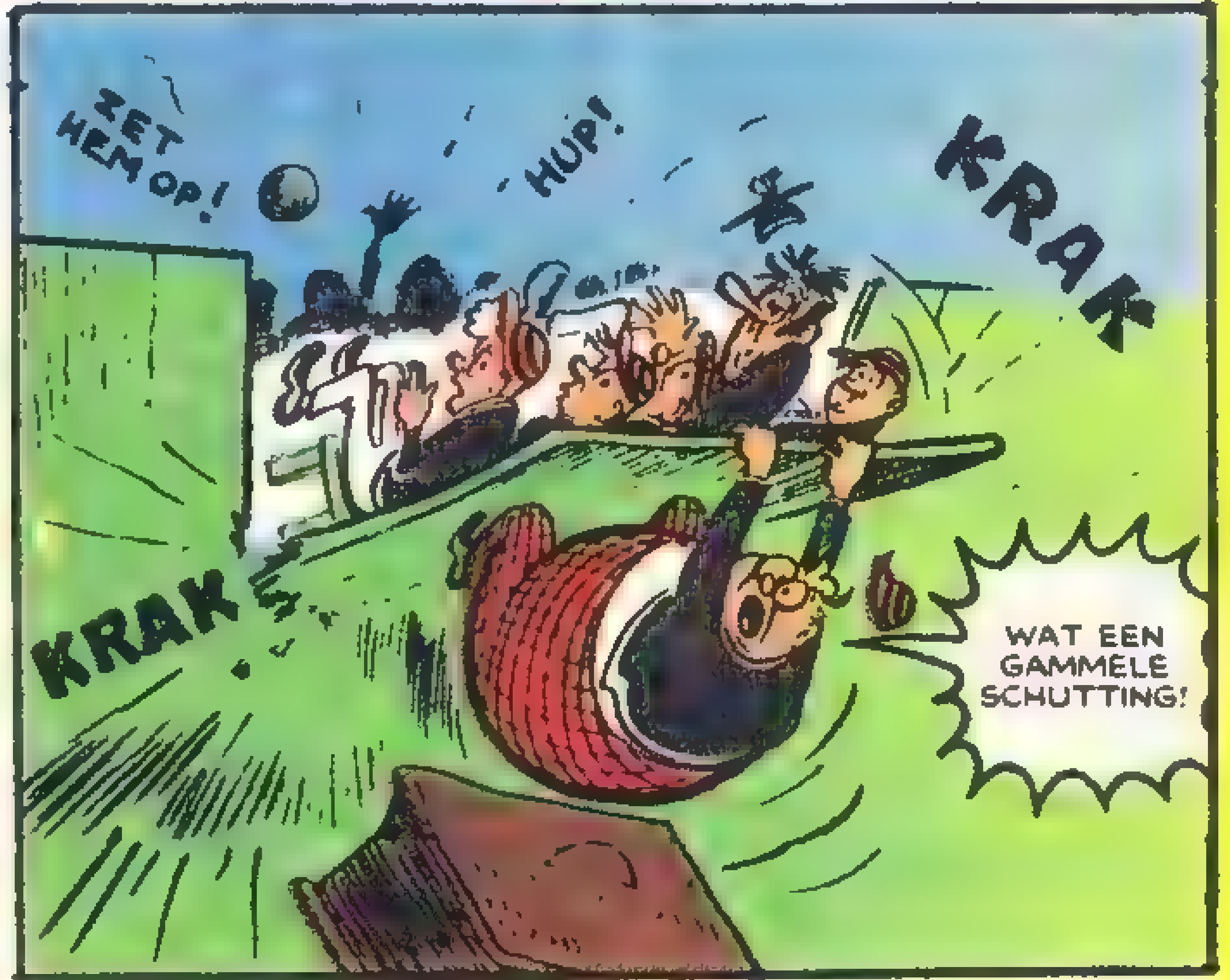

KOM, JONGENS, NAAR BINNEN!
ACHTER AANSLUITEN, BILLIE!

WACHT EENS, DAT DRAAIHEK BRENGT ME OP EEN IDEE!

HEE, WAT GEBEURT ER?
ZOEF

WE ZITTEN VAST!
SCHIET OP, MENEER, U BLOKKEERT DE TOEGANG!
GELUKT!
INGANG

ZO, EERST EENS EEN HAPJE ETEN!

LATER..
DE WEDSTRIJD IS BIJNA VOORBIJ. NOG ZEVEN MINUTEN!
DAN MOEST IK ME MAAR EENS BIJ DE ANDEREN GAAN VOEGEN!

MAAR..
MIJN MEESTER IS BINNEN MET MIJN KAARTJE!
NIKS TE MAKEN MET JE SMOESJES! HOEPEL OP!

O, DAAR ZIT MENEER KWEL. IK KLIM OVER DE SCHUTTING; DAT IS DE ENIGE OPLOSSING!

ZET HEM OP!
HUP!
KRAK
KRAK
WAT EEN GAMMELE SCHUTTING!

TUUUT
HOERA!!

DE WEDSTRIJD IS VOORBIJ!
DOOR JOUW SCHULD HEBBEN WIJ HET EINDE GEMIST!
HELP! NIET DOEN! AU!
HIERACHTER IS ER WEER EEN BEGONNEN!
SCHOOL

plan van een liftbediende werd werkelijkheid

Met een snelheid van zevenendertig meter per minuut suist de enige glazen buitenlift ter wereld omhoog.

de enige glazen buitenlift ter wereld

San Diego is een grote stad in de Noord-amerikaanse staat Californië. In deze stad staat een hotel, dat een bijzonderheid bezit, die erg in trek is bij toeristen. Het hotel heeft namelijk aan de buitenzijde een lift, die voor het grootste gedeelte gemaakt is van glas. Met deze lift, die in zijn soort uniek in de wereld is, kunnen bezoekers een kijkje nemen op het dakterras op de vijftiende verdieping van het hotel, vanwaar ze een fantastisch uitzicht hebben over de stad San Diego, de baai en de blauwe oceaan op de achtergrond. Het plan tot de bouw van een dergelijke buitenlift is uitgegaan van een liftjongen. Aangezien het hotel steeds meer gasten te verwerken kreeg, was er op zeker ogenblik behoefte aan een extra-lift. Maar om deze te bouwen zouden er kamers weggebroken moeten worden en daar voelde men natuurlijk niet veel voor. Toen de liftjongen voorstelde de nieuwe lift buiten tegen de wand van het hotel te bouwen, lachte men hem uit. Maar toen men dieper over dit idee nadacht, kwam men tot de conclusie, dat er eigenlijk wel iets in zat. Het duurde nog een hele tijd, voordat er een aannemersfirma gevonden was, die bereid was om het plan ten uitvoer te brengen, maar eindelijk vond men er een. Natuurlijk kwamen er heel wat berekeningen aan te pas, voordat met de bouw kon worden begonnen, maar eindelijk was het zover, dat de eerste arbeiders aan het werk konden gaan. Men werkte in drie ploegen gedurende achtentwintig dagen aan het leggen van de fundering. In mei 1956 kwam de lift klaar. Het hele project had ongeveer honderdduizend dollar gekost.
De glazen buitenlift van het hotel in San Diego is bijzonder in trek bij gasten en toeristen. Met een snelheid van zevenendertig meter per minuut suizen zij in de kooi van plexiglas omhoog. Als de lift op zijn hoogste punt is aangekomen, bevindt hij zich ruim zestig meter boven de begane grond. De meeste mensen vinden het tochtje adembenemend, maar er zijn er natuurlijk ook, die wat bleek om de neus worden, als ze vandaar in de diepte kijken en zich realiseren dat alleen een glazen wand hen van die diepte scheidt. Hoe het ook zij, het idee van de liftjongen is een overtuigend succes geworden.

Vanaf het dakterras van het hotel hebben de bezoekers dit uitzicht over de stad San Diego en de baai.

Map en Moppie
BINNENKORT SPORT-WEDSTRIJD

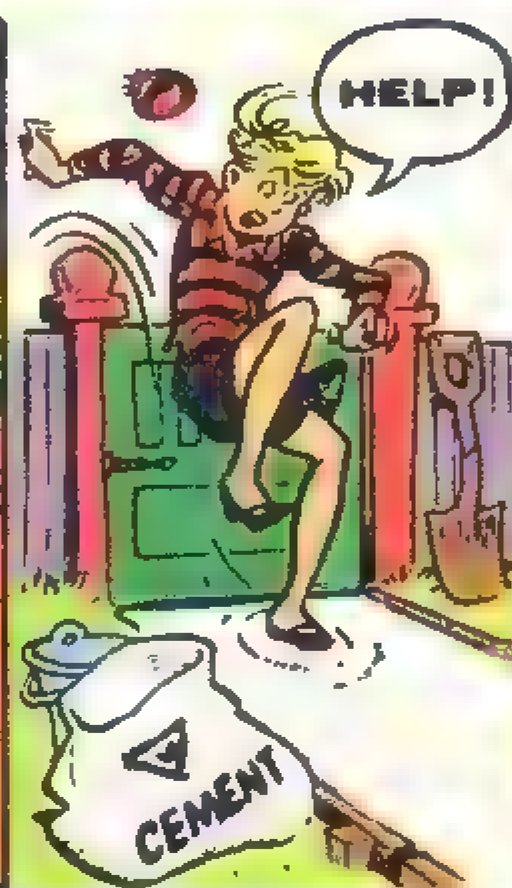

IK GA ALVAST TRAINEN VOOR DIE WEDSTRIJD! ZULLEN WE DOEN WIE HET EERST OP SCHOOL IS?
JOUW BENEN ZIJN LANGER, MAAR IK LOOP HARDER!

MIJN HERSENS WERKEN SNELLER DAN DE JOUWE!

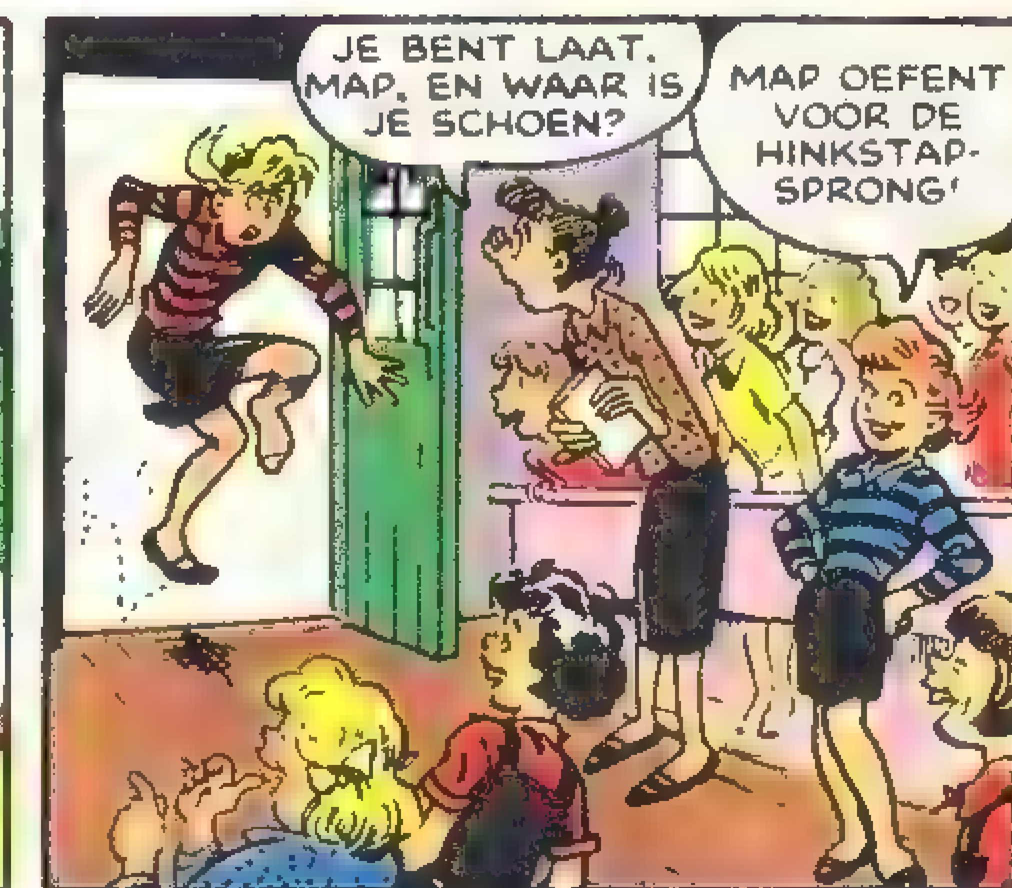

IK HOEF MIJN BENEN NIET TE GEBRUIKEN!

STOP! HELP!
SCHOOL
HA, HA, JE GAAT DE VERKEERDE KANT UIT, MAP!

IK BEN NOG NIET VERSLAGEN! IK NEEM EEN KORTERE WEG DOOR DEZE TUIN!

HELP!
CEMENT

HELP! MIJN SCHOEN ZIT VAST!

JE BENT LAAT, MAP. EN WAAR IS JE SCHOEN?
MAP OEFENT VOOR DE HINKSTAPSPRONG!

TIGER JOE en

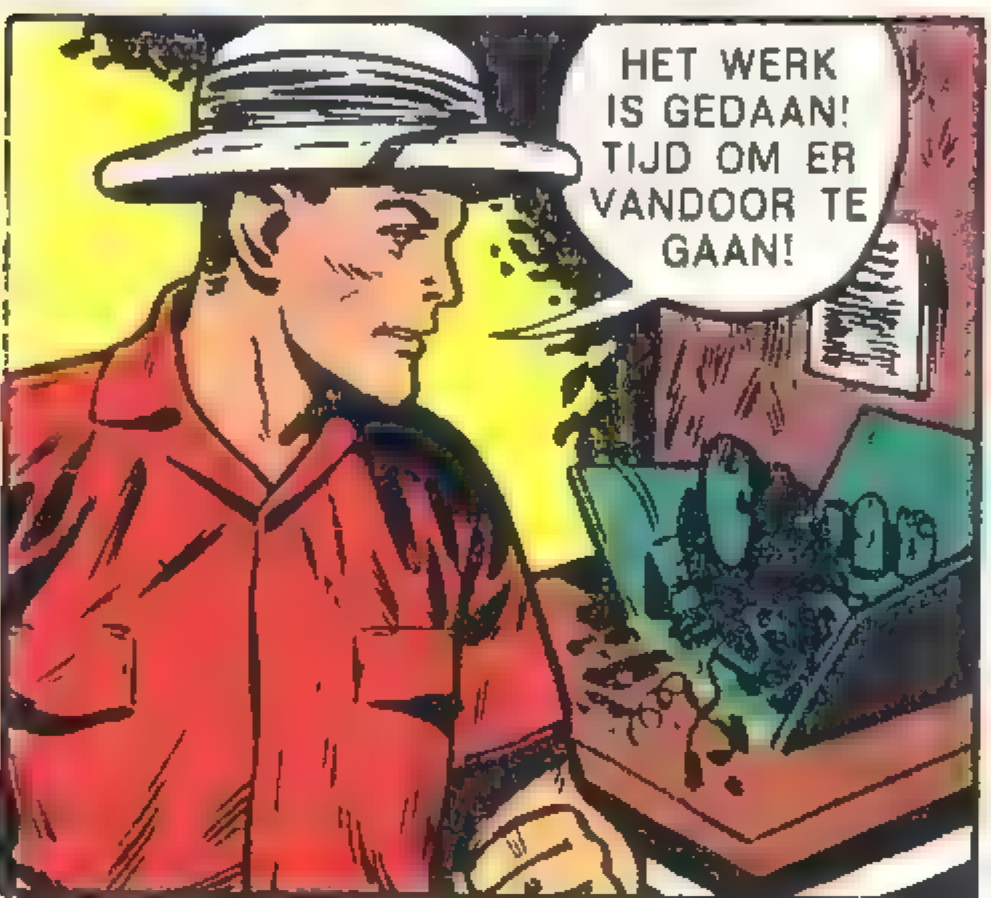
Tiger Joe probeert de in opstand gekomen negers met behulp van de geluidsinstallatie tot kalmte te brengen.

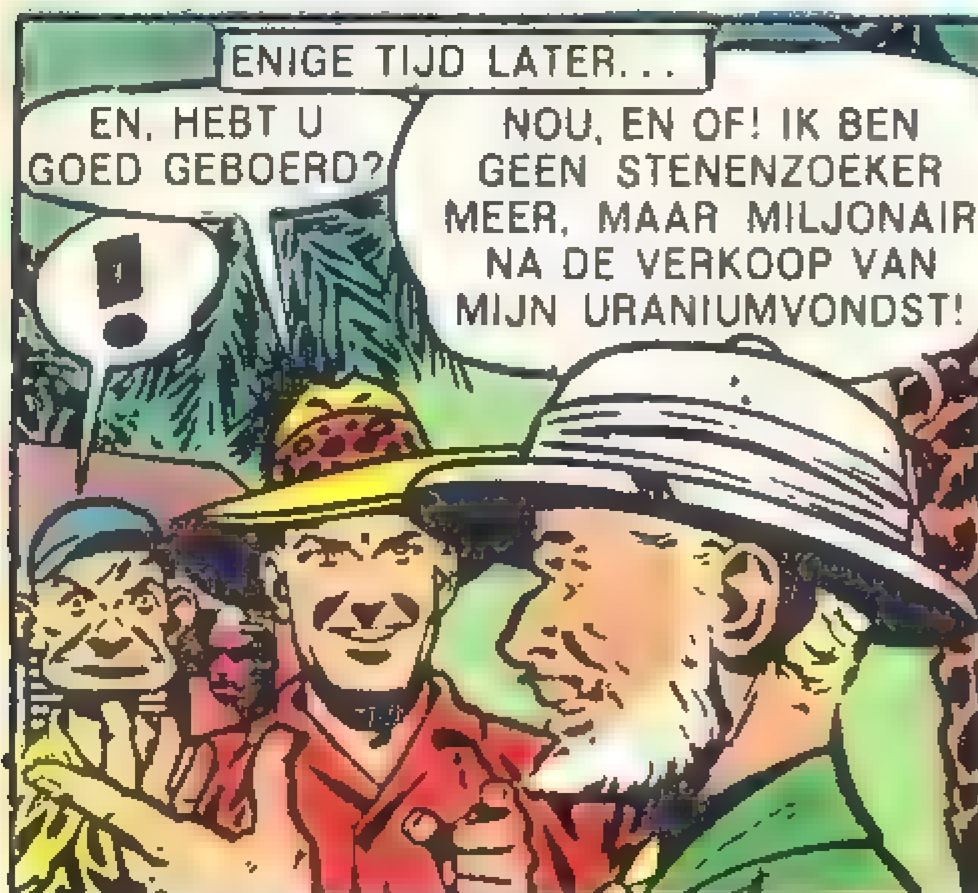

de luipaardmannen

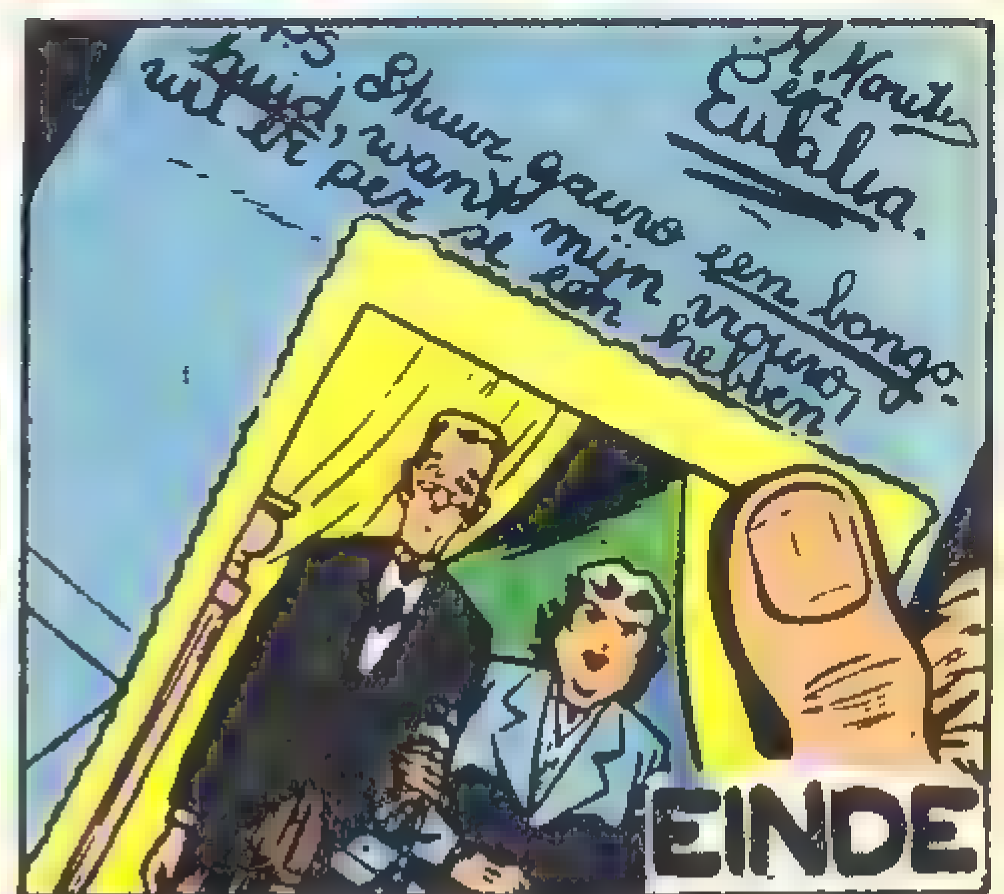

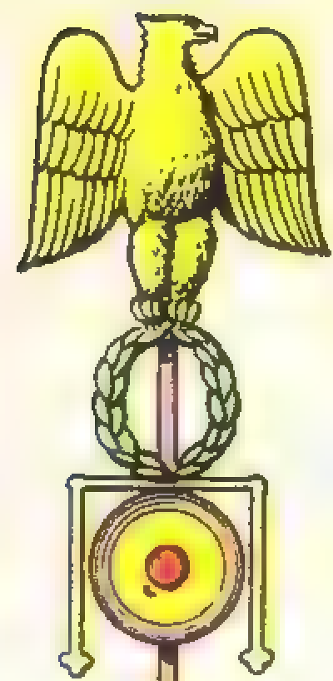

15

Korte inhoud: Twee Britse jongens, Bryn en Eddi, worden op een Romeins schip naar Rome gebracht. Onderweg sterft de kapitein van het schip, die beloofd had hun de vrijheid te zullen hergeven. In Rome worden de jongens op de slavenmarkt verkocht. Bryn wordt gekocht door een patriciër, Decimus Sempronius Maximus, die hem bestemt voor zijn kleinzoon Gajus. Bryn ontmoet in de stad Eddi, die eerst bij de voddenkoopman Servius Calvus en daarna bij een aannemer in dienst is. Servius Calvus komt zijn slaaf echter terugeisen.

ONDER DE ADELAAR

DOOR H.R. POTTER

DE AVONTUREN VAN TWEE BRITSE JONGENS IN DE ROMEINSE TIJD

„Stuur de Britse slaaf Berinus bij me," beval Sempronius.

De opperslaaf ging haastig op zoek naar de knaap en vond hem weldra in de kamer van Gajus. Hij bracht de boodschap van zijn meester over en toen ze samen door de gang terugliepen, vroeg hij: „Wat heb je gedaan, mijn jongen? Ik ben bang dat het er niet zo mooi voor je uit ziet." En fluisterend vertelde hij Bryn alles wat hij van het gesprek tussen zijn meester en de voddenkoopman had opgevangen. Bryns eerste ingeving was zo ver mogelijk van het patriciërshuis weg te lopen als hij maar kon, maar Felix greep hem tijdig bij de arm. „Je moet je er maar doorheen zien te slaan," zei hij. „Jouw nee is even goed als zijn ja, zou ik zeggen. Hij komt niet voor vanmiddag terug. Tegen die tijd is er best een oplossing te vinden. Ga nu maar naar binnen en vertel de meester alles wat je weet. Het lijkt me niet zo moeilijk om te bewijzen dat die Servius leugens heeft staan vertellen." Bryn kreeg een bemoedigend klopje op zijn schouder en ging met kloppend hart de kamer binnen.

„U heeft mij ontboden, meester?" vroeg hij zacht.

„Dat heb ik zeker. Vertel me maar eens wat je weet van een slaaf die de naam Eddius draagt."

Bryn haalde eens diep adem en stond onrustig heen en weer te schuifelen. In een flits vroeg hij zich af welke woorden hij precies had gebruikt toen hij in de uitdragerij naar zijn vriend had geïnformeerd. In gedachten zag hij zich al aan de beruchte paal op de binnenplaats gebonden, waar de slaven werden afgeranseld met de zweep als ze reden tot klagen hadden gegeven.

„Nou? Ik wacht!" bracht Sempronius hem op ernstige toon in herinnering.

Bryn vermande zich en vertelde het hele verhaal. Hij begon met het relaas van de gelukkige tijd die Eddi en hij in hun geboortestreek hadden doorgebracht, van zijn bezoek aan Ebor Akum en van de ontmoeting die hij daar met zijn latere vriend had gehad. Daarna gaf hij een overzicht van hun ontsnappingspoging en van hun zeereis, en eindigde met een schets van hetgeen er was gebeurd sinds zij op de slavenmarkt in Rome waren verkocht. Het was een lang en hier en daar een beetje verward verhaal, maar zijn meester viel hem geen enkele keer in de rede. Zelfs toen de jongen was uitverteld, bleef Sempronius nog een tijdje zwijgend zitten nadenken. Daarna stond hij op en gaf een slag op de gong. Toen even later Felix verscheen, gaf hij deze opdracht Gajus te vragen of hij even kon komen. De opperslaaf wilde meteen teruggaan om dit bevel uit te voeren, maar Sempronius riep hem toe: „Neem deze jonge Brit mee. Hij heeft straf verdiend."

Bryn wist dat protesteren niet zou helpen en volgde de oude portier.

Sempronius leunde achterover in zijn stoel en staarde naar het plafond. In deze houding trof Gajus hem aan, toen deze even later het vertrek binnentrad. Hij beantwoordde de groet van zijn kleinzoon niet, maar stak meteen van wal met een lange les over de juiste manier om slaven op te leiden voor hun taak.

Gajus begreep er niets van. Sempronius vertelde hem wat hij van Servius had gehoord. Toen hij hiermee klaar was, begon de jonge Romein te glimlachen.

„Wat hebben wij daarmee te maken?" vroeg hij. „Als er een of andere voddenkoopman wordt beetgenomen, dan hoeven wij ons daar toch niet over op te winden, alleen maar omdat hij bij de verkiezingen op u heeft gestemd? Die onbeschaamde vlegel. Jammer dat Felix hem niet bij de deur vandaan heeft geranseld."

„En die brave bediende van jou dan?" vroeg Sempronius droogjes. „Die koopman zei dat hij zich zo ongeveer voor jouw leermeester had uitgegeven. Wat vind je daarvan?"

Gajus lachte. „Och, ik geloof dat hij er wel een beetje recht op heeft zich zo te beschouwen. Hij geeft me tenslotte onderwijs in het spreken van die barbaarse taal van hem."

„Toch ging mij dat veel te ver," zei Sempronius. „En dat begrijpt hij deksels goed. Hoe kan hij er toch toe gekomen zijn?"

„Hij wilde zijn vriend immers proberen te vinden," bracht Gajus in het midden. „Als ik in zijn plaats was geweest, had ik geloof ik precies hetzelfde gedaan. En het kon toch helemaal geen kwaad om een beetje indruk op die koopman te maken?"

„Soms vraag ik me weleens af wat ze je op school zoal hebben geleerd," antwoordde Sempronius geprikkeld. „Moet alles dan eerst zwart op wit staan voordat je het kunt lezen? Ik heb Felix bevolen die knaap een dracht zweepslagen toe te dienen, omdat hij mij in een heel vervelende positie heeft gebracht. Die verdraaide klerenhandelaar probeert de indruk te vestigen dat wij zijn betrokken bij dit twijfelachtige handeltje en nu verlangt hij van mij dat ik mijn invloed aanwend om die barbaar terug te krijgen."

„Dat had ik al gelezen, ook al staat het dan niet zwart op wit," merkte Gajus op zonder een spier van zijn gezicht te vertrekken. „Maar dat verzoek is eenvoudig belachelijk. Ik zie niet in waarom u die slaaf voor hem moet terugkopen. Als hij met zo'n aanklacht voor de rechter verschijnt, wordt hij de deur uit gewerkt."

„Niet als de rechter weet dat ik er bij de keizer niet al te best opsta," voerde zijn grootvader aan. „Iedereen kijkt de nieuwe heerser naar de ogen. Dat betekent dat ik bij de rechter automatisch in het nadeel ben. Waar dat op uit kan draaien, weten alleen de goden."

„Denkt u dat het algemeen bekend is, hoe we ervoor staan?"

Sempronius glimlachte als een boer die kiespijn heeft. „Er zijn maar twee dingen die sneller zijn dan de wind, en dat zijn slechte nieuwtjes en roddeltjes," hernam hij. „Als onze positie al niet algemeen bekend zou zijn bij het begin van het proces, dan zou dit zeker het geval zijn eer het einde ervan in zicht kwam."

„Maar u kunt uw onschuld toch gemakkelijk bewijzen?"

„Ik kan op het ogenblik niet het risico nemen dat mijn naam over de tong gaat. Dat is de reden waarom ik je heb laten roepen. Die geniepige voddenkoopman moet zijn slaaf terug hebben. De vraag is nu maar, wat voor een verschrikkelijke prijs de nieuwe eigenaars ervoor zullen vragen."

„En wat verwacht u nu van mij?" vroeg Gajus rustig.

„Ga naar Sergius, laat hem mijn zaak behartigen en druk hem vooral op het hart dat hij mijn naam niet mag noemen, anders wordt die Britse barbaar helemaal onbetaalbaar. Als hij het klaarspeelt een redelijke oplossing te vinden, kan hij hier komen om te onderhandelen over de boerderij die hij al een tijdje van mij probeert te kopen. En laat ook Servius erbuiten. Vertel hem maar dat een van mijn huurders belangstelling voor de slaaf heeft."

Toen Gajus was vertrokken om op zoek te gaan naar de bemiddelaar, begon Sempronius door de kamer te ijsberen en zich af te vragen hoe de zaak zou aflopen. Hij wilde graag aannemen dat de bui wel zou overdrijven, maar toch kon hij de vrees niet van zich afzetten dat zijn vijanden hem in de val wilden laten lopen. Nu en dan helde hij over naar de mening van Gajus, dat de hele geschiedenis het gevolg was van het brutale optreden van de voddenkoopman. Maar hoe meer hij erover nadacht, des te groter leek hem de kans dat het incident heel gevaarlijk voor hem zou kunnen worden. Om zijn zinnen wat te verzetten besloot hij maar eens een bezoek aan het badhuis te brengen en hij gaf opdracht zijn draagstoel klaar te zetten.

Ongeveer op dezelfde tijd dat Sempronius zijn woning verliet, verscheen er een vreemdeling op de houtopslagplaats, waar Efraim en Eddi aan het werk waren.

Hij klopte met zijn stok op de poort en vroeg de eigenaar te spreken. Efraim legde zijn bijl neer en keek hem aan. Het was een lange, tengere man met een gladgeschoren, gebruind gezicht. Hij droeg een gouden ring en purperen biezen als teken dat hij tot de lagere adel behoorde, maar uit de kwaliteit van zijn kleren was op te maken dat hij niet erg rijk was.

Efraim zette het stuk boomstam dat hij aan het bewerken was, tegen een stapel balken en ging de vreemdeling tegemoet.

„Mijn broer en ik zijn de eigenaars van deze opslagplaats," zei hij. „Maar op het ogenblik ben ik hier alleen. Kan ik iets voor u doen?"

Sergius was een man die recht op zijn doel placht af te gaan. Het voorzichtig benaderen van een zaak, met alle mogelijke slagen om de arm, beschouwde hij als oosterse huichelarij. Hij was er trots op als Romein zijn toevlucht niet tot dergelijke trucjes te hoeven nemen. Hij zei altijd direct waar het op stond en dat beviel hem het beste.

„Eigenlijk kom ik voor die jongen van u," zei hij, met zijn stok in de richting van Eddi wijzend. „Er is iemand die hem misschien wil kopen. Wat moet hij kosten?"

Efraim was stomverwonderd. Hij keek de vreemdeling met grote ogen aan. Nog nooit van zijn leven had hij zo iets meegemaakt. Als iemand een slaaf wilde kopen, ging hij gewoon naar de markt, behalve wanneer hij toevallig wist dat iemand een van zijn bedienden onderhands kwijt wilde. Maar noch zijn broer noch hijzelf had er ook maar op gezinspeeld dat hij Eddi zou willen verkopen.

„Die jongen is helemaal niet te koop," zei hij kortaf.

„Ik vroeg u wat hij waard is," antwoordde Sergius vasthoudend.

„Meneer, waarom gaat u niet naar de markt als u een slaaf wilt kopen?" weerde Efraim af.

„Hebt u hem daar zelf ook opgedaan?" vroeg de ander. Het was een schot in het duister, maar Sergius merkte dat hij op het goede spoor was.

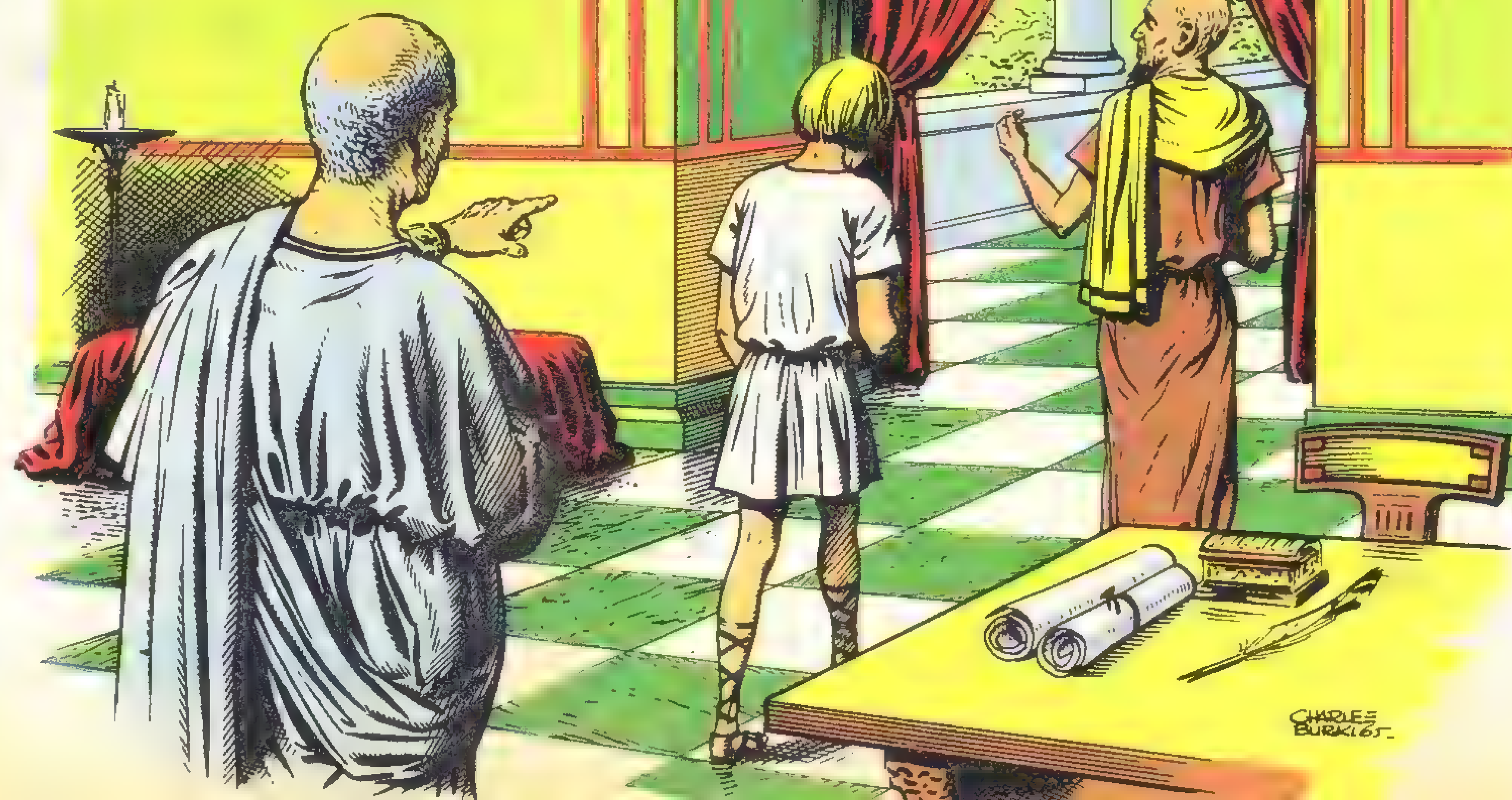
„Ik heb u gezegd dat hij niet te koop is," herhaalde Efraim. „In ieder geval zou ik eerst mijn broer moeten raadplegen."

Hij zei dit alleen maar om tijd te winnen. Hij vond de komst van deze klant een beetje verdacht, zonder dat hij wist waarom. Eigenlijk voelde hij zich niet goed tegen de situatie opgewassen en daarom wou hij dat zijn broer maar in de buurt was. Die was veel handiger dan hij en hij was er zeker van dat Jakob de vreemdeling wel partij zou weten te geven.

„Morgen is mijn broer hier," zei hij weifelend. „Misschien kunt u dan beter even terugkomen. Hij heeft het meest over de slaaf te vertellen. Ik kan u niet helpen."

Sergius dacht een ogenblik na. Het was duidelijk genoeg dat hij de man van zijn stuk had gebracht; anders zou hij zich niet zo opvallend achter zijn broer hebben verscholen. Als hij die broer morgen op dezelfde manier aanpakte, moest het hem niet al te moeilijk vallen zijn zin door te drijven.

„Best," zei hij tenslotte. „Dan kom ik morgen terug. Misschien wilt u wel

„Neem deze jonge Brit mee. Hij heeft straf verdiend."

zo goed zijn hem ondertussen even in te lichten."

Efraim knikte aarzelend. „Ik zal hem zeggen dat u Eddi wilt kopen."

„Nee, nee, u moet mijn woorden niet verdraaien!" protesteerde de vreemdeling. „Of heeft u niet goed gehoord wat ik zei? Ik heb niet beweerd dat ik hem wil kopen. Luister goed. Heel goed. Want het is van het grootste belang voor de toekomst van u en uw broer dat u precies begrijpt hoe de vork in de steel zit. Ik heb gezegd dat er iemand is die hem misschien wil kopen. Ik wil graag dat u dat precies zo aan hem overbrengt. U kunt eraan toevoegen dat ik ridder in de Ruiterorde ben en dat ik niet elke dag op stap ga om een slaaf te kopen. Als hij handig genoeg is in het oplossen van puzzeltjes, kan hij de naam van mijn opdrachtgever wel raden."

Sergius beduidde de sprakeloze Efraim met een kort hoofdknikje dat hij het onderhoud als geëindigd beschouwde, wierp de slip van zijn wijde mantel over zijn schouder en stapte de straat op. Efraim deed verstrooid de poort achter hem dicht en liep langzaam terug naar zijn werkbank.

„Heb je dat rare verhaal gehoord?" vroeg hij Eddi.

„Ja," was het antwoord. „Dat heb ik gehoord. Wat heeft het te betekenen, denkt u?"

„Ik wou dat ik het wist." Efraim keek de jongen met een raadselachtige blik aan. „Waar kom je eigenlijk vandaan?"

„Nou, dat weet u toch zeker net zo goed als ik," zei Eddi verbaasd. „U heeft me gekocht van Servius Calvus, en die had me gekocht op de markt, nadat ik met het schip uit Brittannië was aangekomen. En daarvóór was ik een vrij man in mijn geboortestreek, die ik liever vandaag dan morgen terugzie. Waarom vraagt u naar de bekende weg?"

„Ik weet het niet, jongen," zei Efraim bezorgd. „Ik heb er geen flauw vermoeden van waarom die man juist voor jou kwam. Hij had gelijk: mensen van zijn stand zijn niet gewend de stad af te stropen om een slaaf te vinden. Er steekt iets achter, maar ik weet niet wat. En eerlijk gezegd ben ik op de afloop niet helemaal gerust."

Eddi werd even erg door bange voorgevoelens gekweld als zijn meester en de rest van die dag kwam het gesprek telkens weer op de vreemde bezoeker, maar ze probeerden vergeefs het raadsel op te lossen. Ze waren blij toen het tenslotte tijd was om de opslagplaats te sluiten, zodat ze naar huis konden gaan, want ze waren er vast van overtuigd dat Jakob licht in de duistere geschiedenis kon brengen.

Jakob liet Efraim het relaas verscheidene keren herhalen. Eindelijk scheen hij voldaan. Toen begon hij vragen te stellen, eerst aan Efraim en daarna aan Eddi. Toen kende hij het verloop van het bezoek van de ridder en diens uitlatingen tot in de kleinste bijzonderheden. Jakob hulde zich in een diep stilzwijgen. Efraim keek hem aan met de blik van een trouwe hond die om een koekje bedelt, totdat hij zijn nieuwsgierigheid niet langer kon bedwingen.

„Nou, wat denk je er nou van?" vroeg hij dringend, toen Jakob nog steeds geen aanstalten maakte iets te zeggen.

Het antwoord dat hij kreeg, kwam hem zo mogelijk nog raadselachtiger voor dan de belevenissen van die middag. „Kom, laten we gaan eten," sprak Jakob. „Dit zijn geen dingen die je met een lege maag moet bepraten."

Tijdens de maaltijd werd er bijna geen woord gesproken. Toen de tafel was afgeruimd, ging Jakob naar een klein vertrekje aan de achterkant van het huis. Toen hij terugkwam, had hij een vijl en een geoliede lap bij zich.

„Kom hier, Eddi," beval hij. Verbaasd ging de jongen naar hem toe. „Ga op je knieën liggen," vervolgde Jakob. Eddi deed wat van hem werd verlangd. Daarna begon zijn meester geduldig de ijzeren slavenband door te vijlen die hij om zijn hals droeg.

Efraim keek toe zonder een woord te zeggen, maar toen de zware ring kletterend op de vloer viel, kreeg hij zijn spraakvermogen terug.

Eddi liet het hoofd op zijn borst zakken en zijn meester legde beide handen op zijn vlasblonde kuif...

„Wat doe je nou?" vroeg hij dom.

Jakob gaf hem geen antwoord, maar richtte zich tot Eddi.

„Mijn zoon," zei hij vriendelijk, „ik weet niet waarom die onbekende jou wil kopen. Maar er is geen twijfel aan dat hij een rijk en machtig man is, aangezien hij een ridder van de Ruiterorde als tussenpersoon gebruikt. Hoe dan ook, ik laat me niet dwingen om je van de hand te doen als een versleten tuniek. Ik kan je niet zo maar laten gaan zonder dat ik weet waar je heen gaat en wat je te wachten staat. Als ik niet te doen had met zo'n invloedrijk heerschap, zou ik de gebruikelijke weg volgen en bij de rechtbank een verzoek indienen om jou tot vrij man te verklaren. Zoals de zaken nu staan, lijkt het me beter om maar geen tijd te verliezen. Van dit ogenblik af kun je doen en laten wat je wilt. Als die man morgen terugkomt, zal ik zeggen dat je weggelopen bent. Hij weet dat je vandaag het gesprek hebt afgeluisterd en daarom zal hij dat wel geloven. In elk geval moeten we daar maar op vertrouwen."

Jakob maakte zijn beurs los van zijn gordel en drukte deze de stomverbaasde jongen in de hand. Eddi lag nog steeds op zijn knieën in afwachting van het bevel om weer op te staan, maar Jakob zei: „Buig je hoofd, mijn zoon, opdat ik je kan zegenen."

Eddi liet het hoofd op zijn borst zakken en zijn meester legde beide handen op zijn vlasblonde kuif. „Moge de God van Abraham en van Izaak en van Jakob je op al je reizen bijstaan en je de weg van de vrede wijzen," mompelde hij zacht.

De tranen schoten Eddi in de ogen en hij voelde zijn hart in zijn keel bonzen.

„Sta op, mijn zoon," zei Jakob tenslotte. En met deze woorden ging hij naar de deur, zette haar wijd open en keerde de jongen de rug toe.

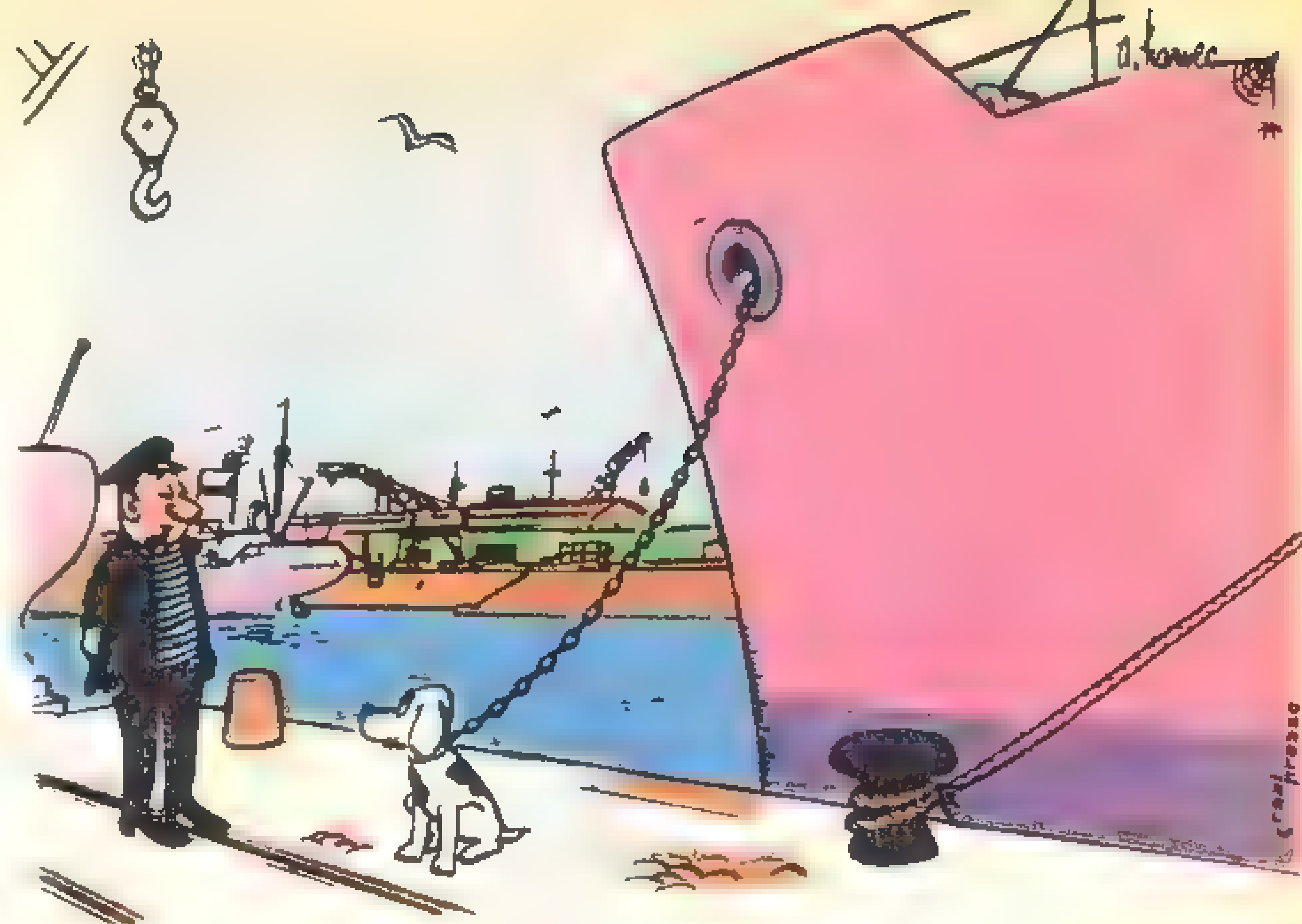
Toen Eddi aarzelend een eerste schrede in de richting van de drempel zette, omarmde Efraim hem op een alleronhandigste manier en drukte hem een kus op het voorhoofd. „God zij met jou," zei hij hees, stopte de jongen ook zijn eigen beurs toe en draaide zich eveneens om.

Zonder dat hij ook maar een woord kon uitbrengen, liep Eddi het huis uit en de stille, verlaten straat op.

W O R D T   V E R V O L G D

„Als u wilt oversteken, kunt u beter een taxi nemen."

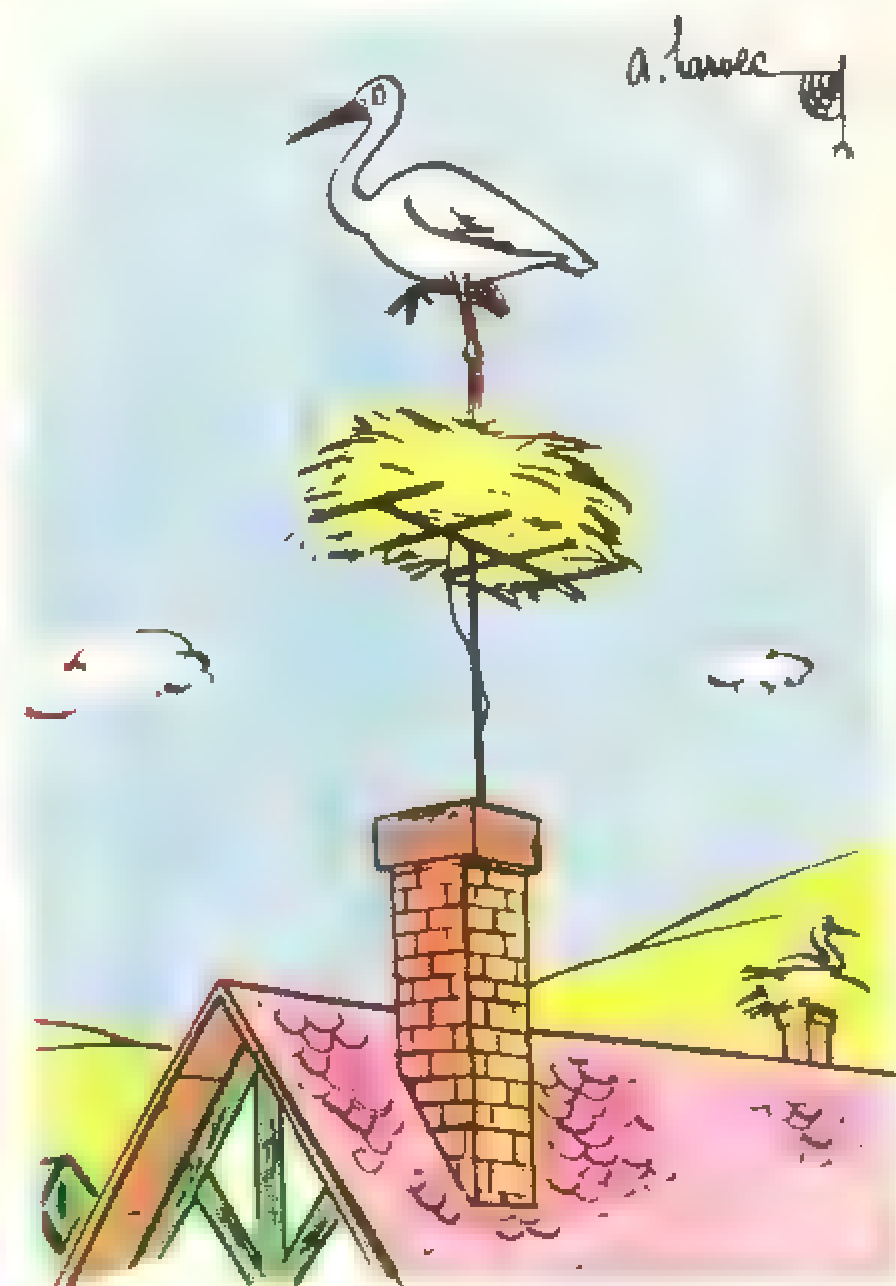

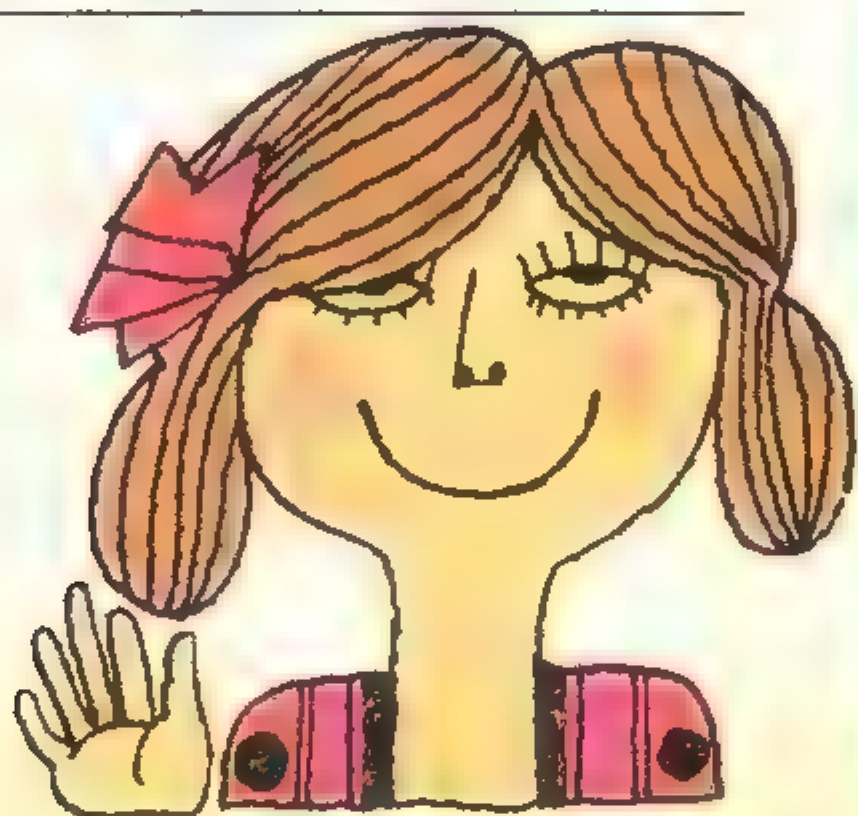

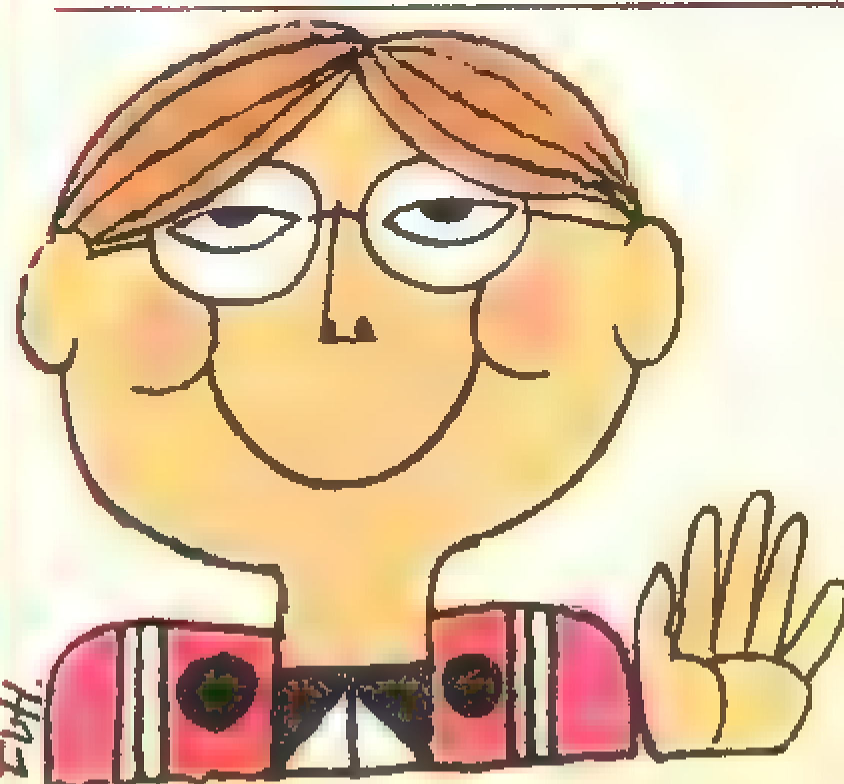

„Op algemeen verzoek zal ik nu voor u zingen. . ."

HUMOR

OPGELET ALLEMAAL!!

OP DE VOLGENDE BLADZIJDEN BEGINT EEN NIEUW AVONTUUR VAN

RIK en ZIJN VRIENDEN

WIJ VRAGEN JULLIE SPECIALE AANDACHT VOOR HUN BELEVENISSEN IN HET AVONTUUR:

RACE NAAR DE ZON!

MIESJE

PIOEN

BALTHASAR

JOHNNY

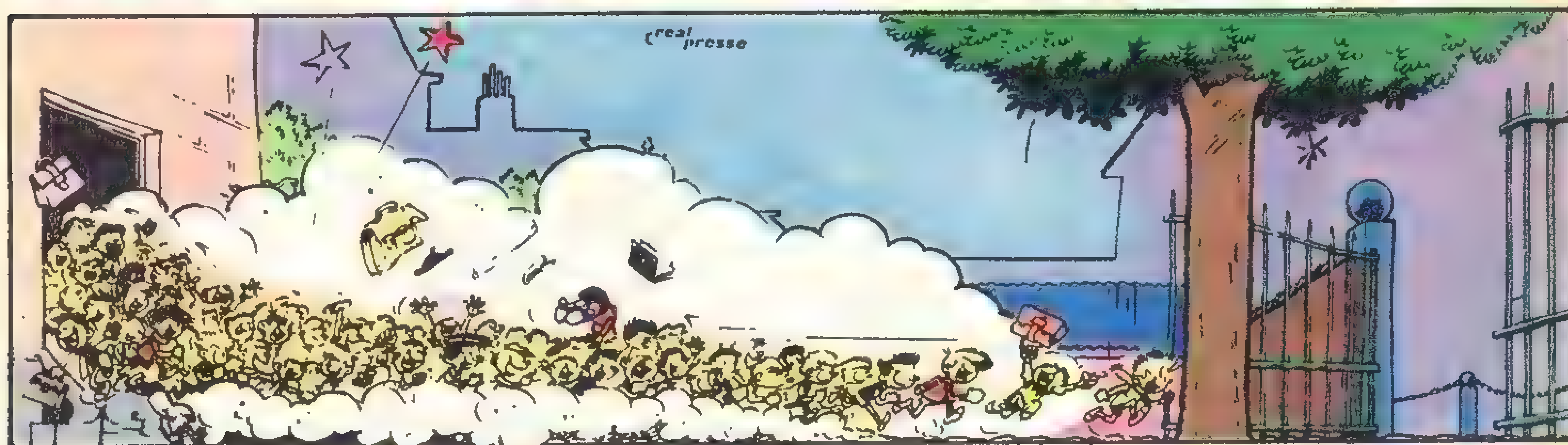

SNUFFEL

De club van vijf in:

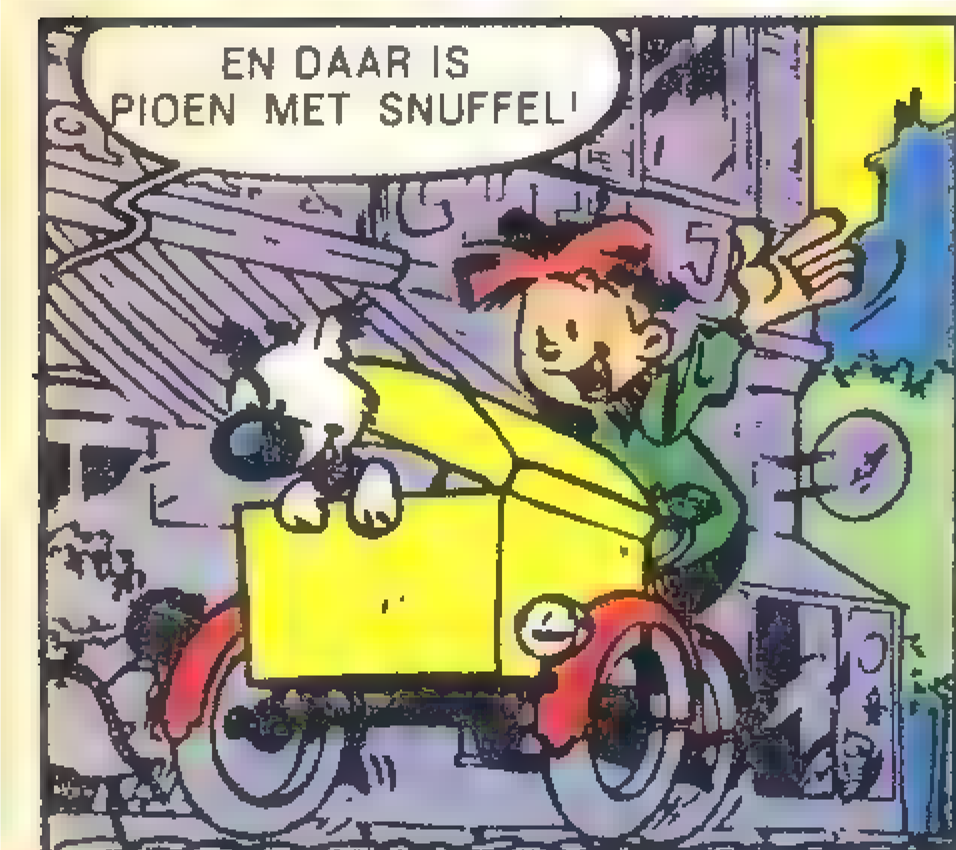

race naar de zon

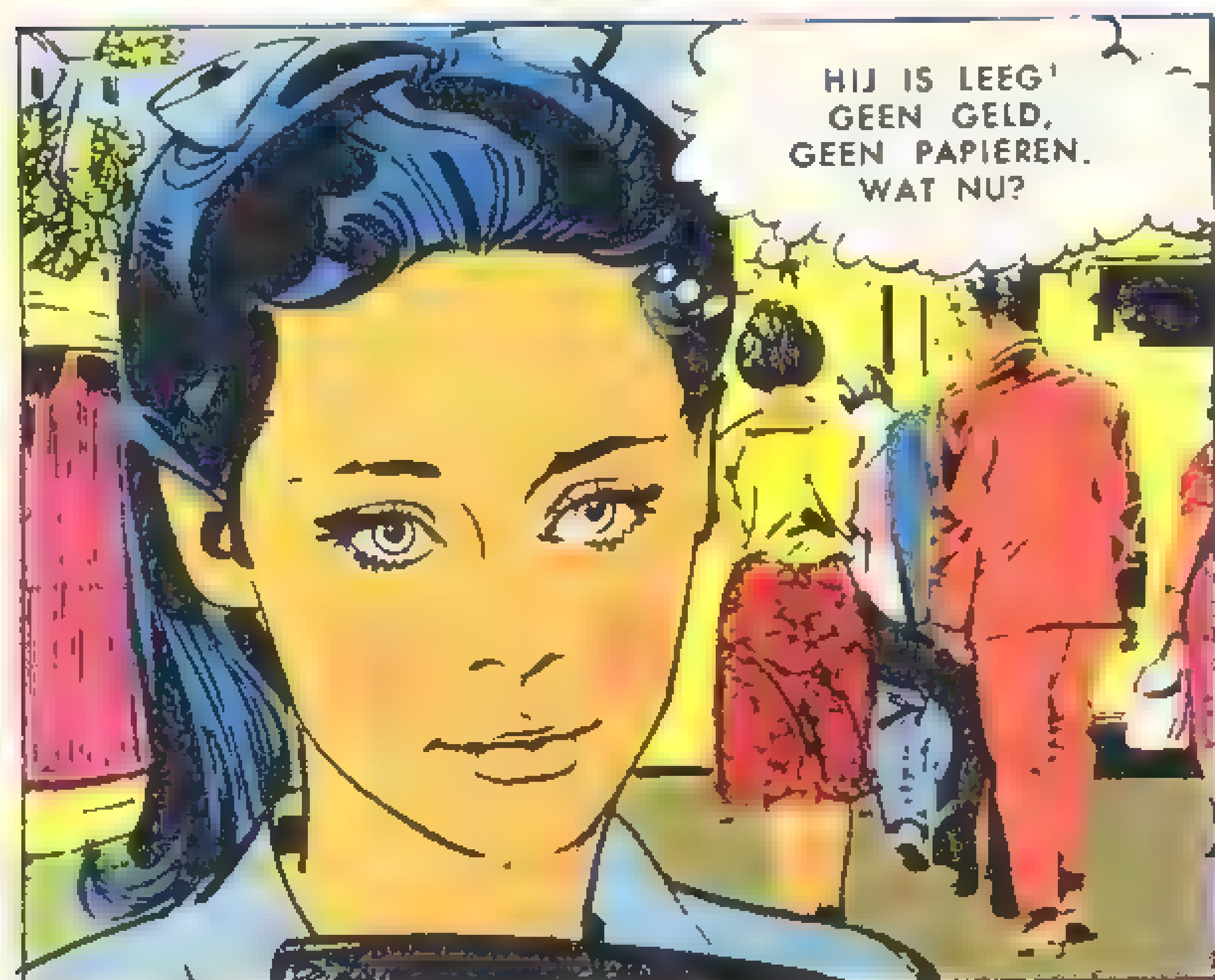

VERVALSER TEGEN WIL EN DANK

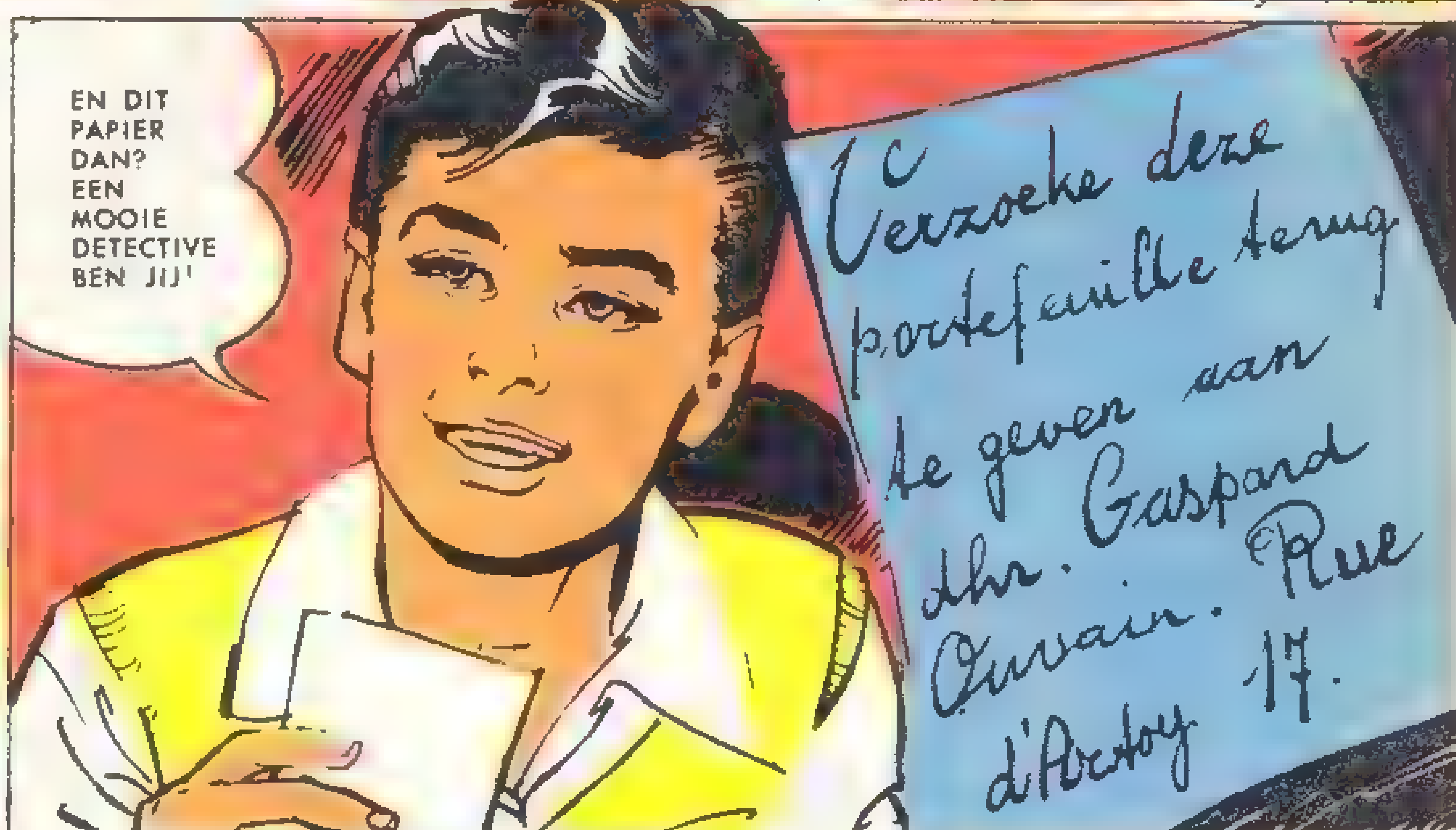

LINE BESLUIT DE LEGE PORTEFEUILLE MEE TE NEMEN. MISSCHIEN VORMT HIJ HET BEGIN VAN EEN NIEUW AVONTUUR.

DE LUIKEN ZIJN DICHT!
ROB, BLIJF JIJ HIER. LINE EN IK GAAN DE ZAAK VERKENNEN.

HET BESTE KUN JIJ AANBELLEN EN DE BOODSCHAP DOEN.

ER SCHIJNT NIEMAND TE ZIJN.
BEL NOG EENS.

WIE IS DAAR?
KAN IK MENEER GASPARD OUVAIN SPREKEN?

IK HEB ZIJN PORTEFEUILLE GEVONDEN EN. . .
IK BEN GASPARD OUVAIN!

NOU, WAAR IS DIE PORTE-FEUILLE?
U BENT GASPARD OUVAIN NIET!

VLUG, LINE, HOLLEN!

OPLOSSING VAN DE PUZZEL UIT HET VORIGE NUMMER

Kruiswoordpuzzel

S . A . G . D O U W E
P A N N E L A P . O .
O . K . K . S P O N S
O V E R . O . E . D .
K A R A T E . R I E K
K . A . R . M . R .
R A N D . A Z A L E A
. N . S . L . N I N A
S T I E R . P . N . I
. I . L I T U R G I E
H E I S A . L . E . N

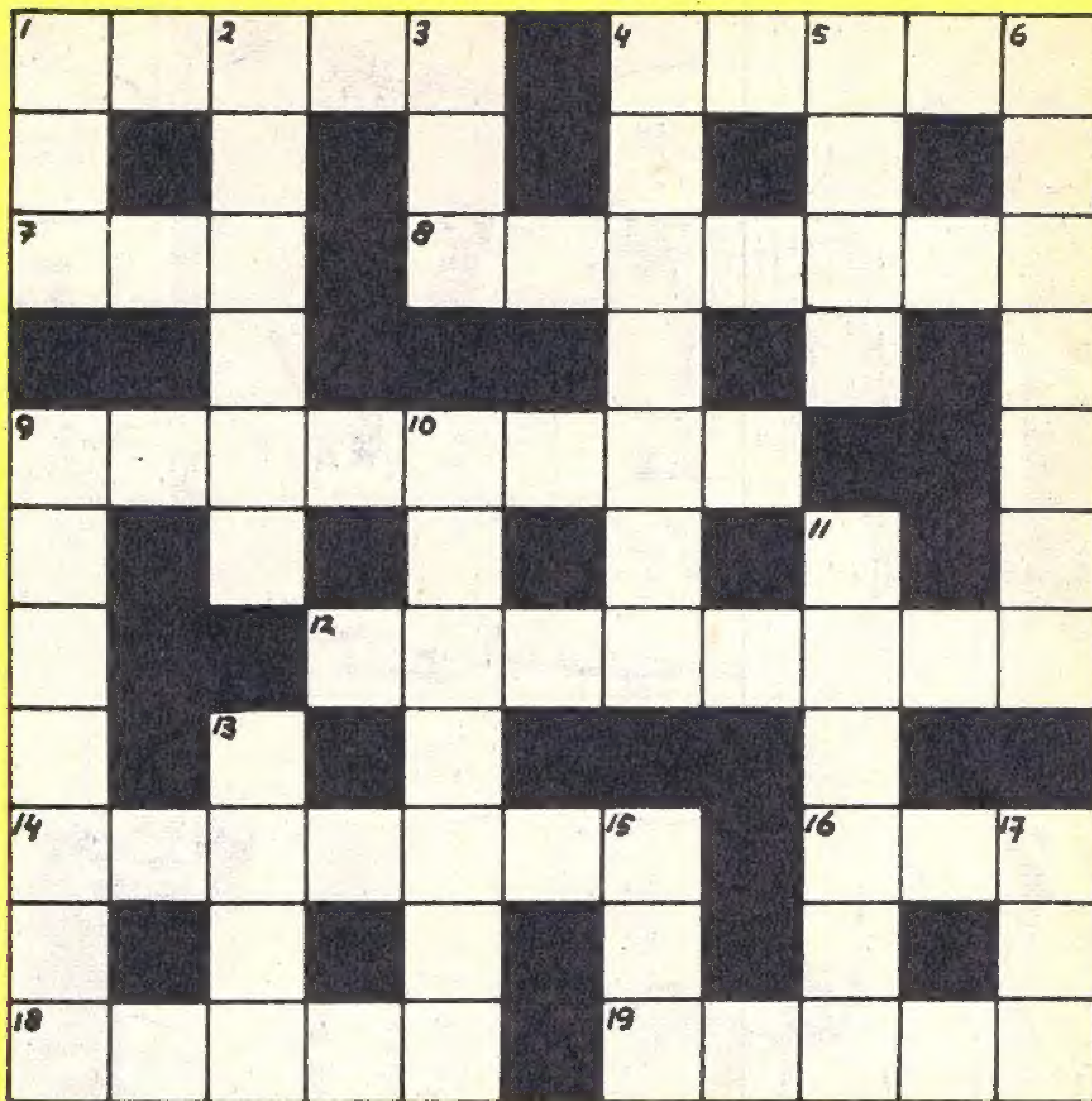

VISITEKAARTJE

P. TAUER
OSLO

Welk beroep heeft deze meneer?

KRUISWOORDRAADSEL

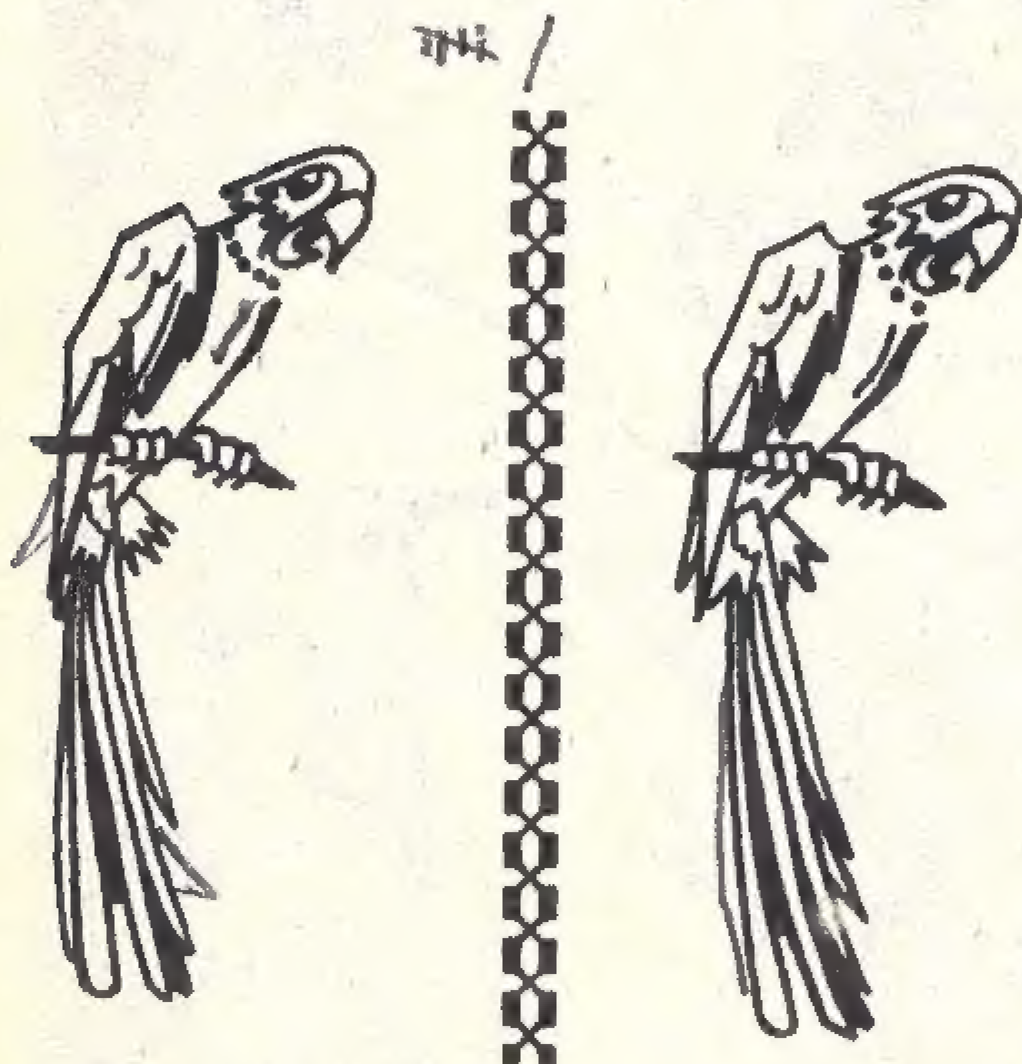

Horizontaal:

1 Zwemslag
4 Oogziekte
7 Dreumes
8 Staaf ter bevestiging van een traploper
9 Ingehouden
12 Iets verkeerds
14 Naar
16 Zware bijl
18 Raamvormige opening
19 Gevaarte

Verticaal:

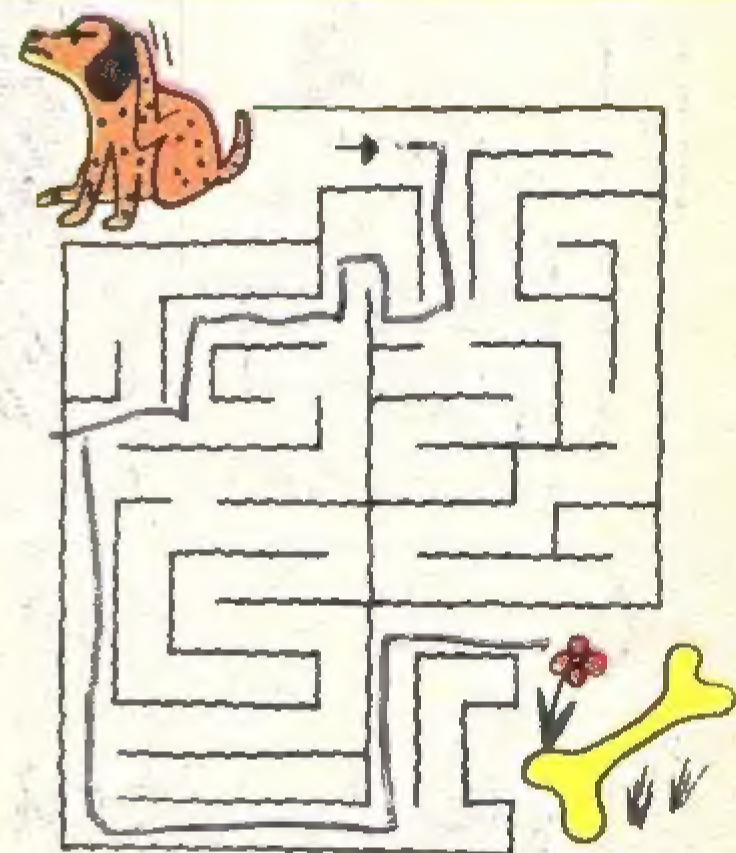
1 Wedstrijdprijs
2 Stad in Turkije
3 Smal stuk hout
4 Inwoner van Siam
5 Karakter
6 Jongensnaam
9 Balspel
10 Klaarblijkelijk
11 Noodlottig
13 Stoel zonder leuning
15 Niet dun
17 Noodsein

WIE HEEFT SCHERPE OGEN?

In deze twee tekeningen zitten acht opmerkelijke verschillen. Wie haalt ze eruit?

2 ZOEKPLAATJES

Bello is zijn kluif kwijt. Wie helpt hem zoeken?

Deze zeeman heeft zijn pijp verloren. Wie helpt hem een handje om hem weer te vinden?

VOLGENDE WEEK beginnen we met een gloednieuw verhaal van de Man van Staal. Goed nieuws dus voor alle vrienden (en vriendinnen) van Archie!

Alona Wildebras

MAAR ZE IS GEKOMEN OM TE DUIKEN EN DAT DOET ZE DAN OOK.

Voor Nederland: Redactie en administratie: Nassaulaan 51, Haarlem. Abonnementsprijs: 25 cent. Losse nummers: 35 cent.
Voor België adres: N.V. Tijdschriften Uitgevers Maatschappij, Van Schoonbekestraat 36, Antwerpen. Prijs: 5 frank.
Bij betaling van abonnementsgeld: postrekening 682400 t.n.v. Sjors van de Rebellenclub, Haarlem. A.u.b. vermelden: abonnement per post of per bezorger.